75STE JAARGANG No. 9897 WOENSDAG 20 AUGUSTUS 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Midden Oosten en het Communisme

Het lijkt wel voor de hand liggend, dat er bij niemand enig misverstand bestaat omtrent de achtergrond van de staatkundige onrust in het Midden Oosten. Toch schijnen er mensen te zijn die aarzelen bij de keuze van twee etiketten: communistische infiltratie òf arabisch nationalisme.

In de westerse kringen, met name in Amerika en veelal ook in Engeland, is men de mening toegedaan, dat er wel een arabisch nationalisme bestaat — wie zou met de historie voor ogen daar ook aan willen twijfelen! — doch dat deze beweging in het Midden Oosten geheel het instrument geworden is van communistische infiltratie-pogingen. Men analyseert de Sovjet-werkwijze aldus in grote lijnen: alle aandacht wordt besteed aan de vorming van „mantel-organisaties", die naar het uitwendige te oordelen culturele en economische doelstellingen hebben doch waardoor men zeker is van politieke invloeden, die het nationalistische streven geheel kunnen omvormen.

Toch zijn er nog westerse waarnemers — met name in Engeland — die zich minder overtuigd tonen van deze communistische opzet. Zij zien hierin meer een amerikaanse interpretatie à la McCarthy. Wanneer men beter op de hoogte zou zijn, aldus deze zegslieden, van de arabische omstandigheden, zou men inzien, dat het doctrinaire communisme weinig of geen aantrekkingskracht uitoefent op de arabische gemeenschap.

Het communisme is in wezen internationaal en zal afstuiten op de gedachte van een arabische eenheid van Perzische Golf tot Atlantische Oceaan. **Het spreekt vanzelf, dat men voor deze zienswijze steun kan vinden** in de uitlatingen van leidende figuren uit arabische kringen. Keer op keer kan men horen, dat de belangstelling voor wat Moskou te bieden heeft niet steunt op ideologische motieven.

Er staan voor de arabische landen, zegt men, grote economische belangen op het spel. Weliswaar ligt aan de aandacht voor Moskou een sterk gemoedsargument ten grondslag: eeuwen van onderdrukking en economische exploitatie hebben de Arabier tot de overtuiging gebracht, dat het Westen beslist anti-nationalistisch is. Deze overtuiging kan niet anders dan zijn aandacht richten op de economische mogelijkheden, die Moskou te bieden heeft.

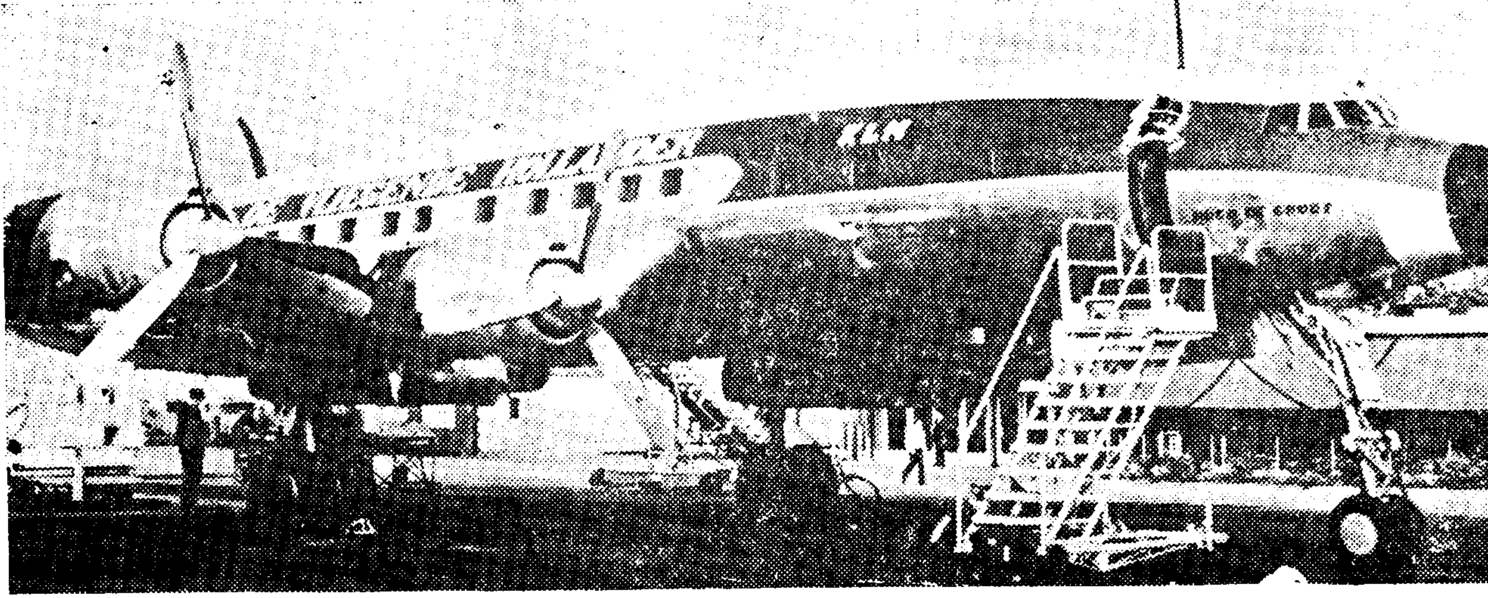
Men ontkomt niet aan de indruk, dat hier de wens de vader van de gedachte is. De arabische redenering klinkt inderdaad voor het Westen het meest geruststellend. Men zou slechts zijn houding tegenover het arabisch nationalisme behoeven te wijzigen om de flirt met Moskou, die dus niet op hartsmotieven berust, te stoppen. De haard van onrust, die vanuit het Midden-Oosten wel eens zou kunnen opvlammen tot een wereldbrand, zou geblust kunnen worden door een brede geste, die de arabische wereld volop profijt zou doen trekken van de westerse economie — een geste overigens, waartoe het Westen zeer wel in staat is gezien de grote nog niet geëxploiteerde olievoorraad, die de bodem van het Midden-Oosten herbergt.

Het is echter bijna onbegrijpelijk hoe er westerse waarnemers kunnen zijn, die het aandurven het politiek inzicht van Moskou zo apert te onderschatten. Zouden de Sovjet- diplomaten dan niet inzien, dat al hun aktiviteit in de arabische wereld, zo deze niet beantwoord wordt door andere dan alleen maar economische interesse, alle aanleiding kan geven, om de arabische massa in de handen van de westerse wereld te spelen?

Het getuigt inderdaad van aanzienlijk meer realiteitszin, te veronderstellen dat de belangstelling zijdens Chroesjtsjef en Dulles in wezen niet zo verschillend is: waarom ook zouden de zaken hier anders liggen dan in Midden-Europa, waar immers ook het krachtenspel tussen Oost en West de situatie volkomen beheerst?

De Verenigde Staten zien juist, wanneer ze bevreesd zijn, dat de communistische invloedssfeer zich gaat uitstrekken tot de economisch en daardoor ook militair zo belangrijke landen van het Midden-Oosten. Wat dit betreft, heeft Foster Dulles thans wel iets van Anthony Eden geleerd. En ongetwijfeld is Nasser c.s. zich

(Vervolg naar pag. 6.)

Een opname van het verongelukte K.L.M.-toestel, Hugo de Groot".

De bemanning van het verongelukte K.L.M.-toestel „Hugo de Groot". Boven: v.l.n.r. gezagvoerder F. A. E. Roelofs, 2e piloot T. Dijkstra, 3e piloot Jorna. Onder: 1e boordwerktuigkundige P. C. Dekker, 2e boordwerktuigkundige S. van Dijk, stewardess mej. H. W. Hamel, 1e steward H. Schilperoort, 2e steward De Raay.

Stoffelijke overschotten van vliegramp-slachtoffers gistermiddag ter aarde besteld

Vrouwen knielden neer in met zwarte doeken gedrapeerde straten van Galway

Galway. — Bloemisten van Galway hadden het Gazon voor het ziekenhuis onder bloemen schuil laten gaan. De vijf en twintig kisten stonden temidden van deze bloemen. Op elke kist lagen kransen en graftakken.

In de uitvaartdienst gingen voor Reverend H. Harris van de kerk van Ierland, uit Galway, de Opperrabijn van Dublin, dr. Jacobowitch. Pastoor P. Glynn van St. Joseph te Galway, de Imam van de Moslim Moskee te Woking in Engeland, een geestelijke van de Grieks Orthodoxe kerk en een voorganger bij de Mennonieten

Op speciaal verzoek van de bisschop werd de Kerk van Ierland bij de dienst vertegenwoordigd door de Aartsdeken van Tuan.

Na de uitvaartdienst werd de lijkstoet geformeerd, die werd voorafgegaan door een afdeling van het Ierse leger. **Vrouwen knielden in gebed neer in de stil-gevallen, met zwarte doeken gedrapeerde straten van Galway, toen de baren met de stoffelijke resten van de slachtoffers van de ramp voorbijtrokken in plechtige processie naar de begraafplaats van St. Mary's.**

De slachtoffers, die gisteren werden begraven, waren onbekenden, passagiers of leden van de bemanning van de „Hugo de Groot", wier stoffelijke resten, opgehaald uit zee, niet konden worden geïdentificeerd en van wie niemand de nationaliteit en het vaderland weet.

De mensenmenigte in de straten was tien rijen dik toen de begrafenisstoet passeerde. Van de KLM was er bij de bloemenkransen, die de kisten dekten, een met het opschrift: Mag eeuwige rust de Uwe zijn".

Op het met bloemen bedekte grasveld voor het districtsziekenhuis te Galway was tevoren een rouwdienst gehouden, gecelebreerd door zes geestelijken, die werd bijgewoond door ongeveer 500 personen, onder wie luchtvaartvertegenwoordigers — van vice-president tot stewardess — leden van het Ierse parlement, doktoren, verpleegsters, soldaten en politiemannen. Tijdens deze plechtigheid zeide de heer J. A. Bach, een der directeuren van de KLM, nadat hij enige woorden van rouwbeklag had gesproken: **„Wij vliegen, we doen onze zaken vliegend en wij zullen blijven vliegen. Een ongeluk als dit sterkt echter ons geloof, dat wij, menselijke wezens, onze bestemming niet in eigen hand hebben en dat we ons hebben te onderwerpen aan het lot dat op ons rust.**

Bij de KLM in den Haag is bericht binnengekomen, dat wederom een der slachtoffers is geïdentificeerd. Het betreft hier het stoffelijk overschot van de vermoedelijk uit Oostenrijk afkomstige 65-jarige mevr. Johanna Hammerl. **In totaal** zijn dus thans tien van de 34 gevonden slachtoffers geïdentificeerd.

Aan het hoofd van de stoet schreed ter lengte van ruim 250 meter een afdeling van het eerste Iers-sprekende legerbataljon van de Ierse republiek, gevolgd door vrouwen van de ambulance-dienst en grijs-geuniformeerde politiemannen.

Op de begraafplaats van St. Mary's brachten Ierse families een laatste bloemengroet. **Ierse kinderen legden naast de uit 300 lelies bestaande** KLM-krans en de tuinen vol bloemen terzijde van het gemeenschappelijke graf, handen vol bloemen en kleine zelf vervaardigde bloemenkransen waarvoor achtertuintjes het bloemenmateriaal hadden geleverd.

Het geheel vormde een regenboog van kleuren. Er waren gladiolen, dahlias, chrysanthen en anjers.

Soldaten van de Ierse republiek droegen de kisten van de lijkauto's en plaatsten ze op metalen standaards alvorens ze in het graf werden neergelaten. Bijna 2000 mensen stonden langs drie zijden van het graf en zochten een plaats op banken en in bomen om de militairen de kisten langs een houten plankier naar beneden te zien dragen, waar ze op de bodem van het graf op granieten blokken werden geplaatst.

Overal waar bulletins verschenen in Nederland over het verongelukte K.L.M.-vliegtuig de „Hugo de Groot", groepten de mensen zich samen.

Bijeenkomst Alg. Vergadering V.N. voortgezet

Noorse afgevaardigde dient zeven-landen-resolutie in

HEDEN AFSLUITING VAN ALGEMEEN DEBAT?

New York. — De bijeenkomst van de Algemene Vergadering van de V.N. over het Midden-Oosten is gistermorgen voortgezet. Voor deze bijeenkomst hadden zich 14 sprekers ingeschreven.

De Noorse onder-minister van buitenlandse zaken, Hans Engen, heeft officieel de zeven-landen-resolutie ingediend.

Hij verklaarde dat de resolutie de basis is waarop de Verenigde Naties kunnen handelen. Het is een middenweg die de beste gelegenheid voor opbouwende actie biedt, zo zei hij.

De resolutie, mede ingediend namens Canada, Columbia, Denemarken, Liberia, Panama en Paraguay, wil secretaris-generaal Hammarskjoeld opdragen onderhandelingen te voeren over regelingen voor het Midden-Oosten.

De Libanese minister van buitenlandse zaken, Charles Malik, merkte op, dat zijn land immer een aparte eenheid in het Midden-Oosten heeft gevormd. De bewindsman betoogde, dat zijn regering de terugtocht der Amerikaanse troepen zal verzoeken, wanneer zij de onafhankelijkheid van het land verzekerd acht door een geëigend optreden van de Verenigde Naties of anderzins. De Libanese regering spant zich krachtig in om dit doel te bereiken, aldus Malik.

Malik deed een beroep op „alle nabije en verre landen" om de onafhankelijkheid van Libanon, die onmisbaar is voor de stabiliteit in het Midden-Oosten, te eerbiedigen. Hij sprak de overtuiging uit, dat het Libanese volk te gelegenertijd, tot nationale verzoening zal geraken.

Prins Ali Khan, die namens Pakistan sprak, verzocht de assemblee de rechtmatigheid van het verzoek van Libanon en dat van Jordanië en de zending van Britse en Amerikaanse troepen gevolg gevend aan deze verzoeken, te erkennen. Hij verzocht verder aan de algemene secretaris de geëigende stappen te bepalen voor een herstel van de stabiliteit in het Midden-Oosten.

De Joegoslavische minister van buitenlandse zaken, Kotsja Popovitsj, vatte het standpunt van zijn land als volgt samen: De zo snel mogelijke terugtrekking van de Brits-Amerikaanse troepen uit Libanon en Jordanië; de aanwezigheid der Verenigde Naties op gepaste wijze ten einde elke vreemde inmenging te voorkomen; een eventuele internationale waarborg tegen elke mogelijkheid van agressie in dat deel van de wereld.

De vertegenwoordiger van Birma Oe Thant, betoogde, dat het Midden Oosten met rust gelaten moet worden en dat de handelsbetrekkingen gevestigd worden op een basis van gelijkheid tussen de Westerse landen en het Nabije Oosten, dat de petroleum produceert.

Hij kantte zich tegen het zenden van een politiemacht van de V.N naar Libanon en Jordanië, maar was van mening, dat de terugtrekking der Brits-Amerikaanse troepen moet worden vergemakkelijkt door enigerlei optreden van de Verenigde Naties, waartoe hij de wijsheid van de algemene secretaris inriep.

De leden van de belangrijke groep Aziatische en Afrikaanse landen voeren onderling besprekingen over een resolutie, die terugtrekking van de Britse en Amerikaanse troepen uit het Midden-Oosten „op een vroeg tijdstip" zal eisen. De groep zal vandaag beslissen, of de resolutie als amendement op de zeven-landen resolutie zal worden ingediend of als tweede resolutie.

Het debat in de algemene vergadering wordt vandaag voortgezet.

De voorzitter van de algemene vergadering heeft gezegd, dat hij van plan is het algemeen debat heden te doen afsluiten.

Om die reden zal er vandaag een avondvergadering worden gehouden, die om half negen zal beginnen.

Morgen zal dan met de behandeling van de resoluties kunnen worden begonnen.

Antilliaanse bursalen naar Nederland

Van de zijde van de K.L.M. vernemen wij, dat de D.C. 6, waarmee de bursalen morgen naar Amsterdam zullen worden vervoerd, niet om 9 uur doch om 8 uur in de morgen zal vertrokken. De bursalen dienen zich uiterlijk 6.30 uur (half zeven) op de Dr. Albert Plesman Luchthaven te melden.

DE NACHTPLOEG WAS WEER BEZIG

De vlaggen- en affiche-bestormers zijn vannacht weer bezig geweest. Thans hadden zij het gemunt op de K.V.P.-vlaggen en affiches in de buurt van Kortijn en de Serranostraat. Dit is de opvatting van vrije meningsuiting, die sommigen erop na houden! Thans is het nog de „nacht der afgebroken vlaggen", straks — als deze lieden vastere voet krijgen — wordt het „de nacht der lange messen" En wee de Antillen dan! Wij geloven, dat bezems nog te goed zijn voor het schoonvegen van dergelijk tuig.

Gevechten in Zuid-Algerië

Algiers. — Franse troepen hebben dezer dagen met steun van vliegtuigen, 32 opstandelingen gedood en 408 gevangen genomen in gevechten in Zuid-Algerië, aldus is in militaire kringen in Algiers bekendgemaakt. Bij een treffen in het Auresgebergte in Oost-Algerië sneuvelden 12 opstandelingen.

Volgens een in Algiers ontvangen bericht heeft een groep van 100 opstandelingen in het gebied van het kabilische gebergte na een langdurige nachtelijke aanval op een detachement Franse militairen zich achter een rookgordijn teruggetrokken. Het zou de eerste keer zijn dat de opstandelingen gebruik maken van rookgordijnen

Vooruitzichten somber doch niet kritiek

RIJSTZIEKTE in Suriname ontdekt

Paramaribo. — Op een persconferentie deelde de minister van landbouw, veeteelt en visserij mede dat in Suriname inderdaad positieve gevallen van de virusziekte Hoja Blanca zijn ontdekt.

Deze ziekte tast de jonge rijstplantjes aan waardoor deze afsterven, zodat geen zaad kan worden gevormd.

Momenteel verkeert de ziekte in Suriname in een beginstadium, zodat gehoopt wordt dat men erin zal slagen voordat de Hoja Blanca een ernstige produktie-verlaging ten gevolge heeft, nieuwe resistente rassen te hebben gekweekt. Meestal treedt de produktieverlaging van ongeveer 80 procent pas na 2 of 3 jaar op. Getracht zal worden om Cubaanse rijstvariëteiten zoals Paquita en Alba in Suriname te doen groeien, daar deze rijstsoorten minder gevoelig blijken voor de Hoja Blanca.

In ieder geval zal door het planten van de zg. shortgrain korrel voldoende rijst worden geproduceerd voor de binnenlandse consumptie. Getracht zal moeten worden om een afzetgebied te vinden voor de nieuwe rijstsoorten, die niet alleen minder geschikt zijn voor de export maar bovendien belangrijk minder produceren.

In het bijzonder is de stichting machinale landbouw te Wageningen getroffen. Hier werd vrijwel uitsluitend de long grain verplant, zodat uitgekeken zal moeten worden naar een nieuwe cultuur. Wellicht is Wageningen in staat door een intensieve bestrijding, bijvoorbeeld door bestuivingen door vliegtuigen, in staat de ziekte te voorkomen. terwijl men hoopt dat door de andere klimatologische omstandigheden de ziekte hier een ander verloop zal hebben dan in die landen waar de Hoja Blanca reeds in alle hevigheid voorkomt.

In ieder geval zal zowel het Surinaamse gouvernement als de direktie van de stichting Wageningen het beleid van produktie en uitbreiding moeten herzien, waardoor verschillende nieuwe inpolderingen geen voorgang zullen vinden.

Dankzij de snelle ontdekking van deze ziekte, door de Nederlandse ir. H. ten Have van de stichting machinale landbouw is het vooruitzicht van de Surinaamse rijstcultuur wel somber doch niet critiek te noemen.

Het verloop van deze ziekte is echter eerst over een jaar te bepalen, wellicht is het mogelijk in deze tijd nieuwe resistente rassen met een goed produktievermogen en de gewenste kwaliteit te kweken, door kruizing van eerder genoemde resistente rassen uit Cuba met de Surinaamse long grain rassen.

Samenvattend kan dus gesteld worden, dat de ziekte in Suriname in een zeer vroeg stadium is onderkend en dat bereids een aantal maatregelen werden genomen en nog op korte termijn zullen worden genomen om de te verwachten schade te beperken.

Neemt Min. BOOI ontslag?

De Heer S. Solcano, lijstaanvoerder van de „Partido Progresista Bonairiano Uni" (in de wandeling „UNI" genaamd) heeft gisterenavond op een openbare vergadering van de Nationale Volks Partij gesproken en medegedeeld dat de UNI aan haar vertegenwoordiger in het Ministerie, de Heer A. E. Booi, verzocht heeft zijn portefeuille ter beschikking te stellen.

Onze zegslieden hebben gisteren de Heer Booi op een ongewoon uur de trappen van het gouvernementshuis zien bestijgen.

Naar wij verder uit gewoonlijk welingelichte bron vernemen zal de Minister heden zijn ontslag indienen.

De Regeringsvoorlichtingsdienst heeft ons hedenmorgen verklaard niets te weten van een ontslag van de Heer Booi.

Nog juist voor het ter perse gaan van de editie van vandaag, bereikte ons het volgende bericht van de R.V.D.:

De heer A. E. Booi, minister van onderwijs en volksontwikkeling heeft zich per brief dd. 20 augustus 1958 tot Z.E. de gouverneur gewend met verzoek hem ontslag als minister te willen verlenen in verband met recentelijk diepgaande meningsverschillen van politieke aard.

De meningsverschillen hebben derhalve géén betrekking op het door de regering gevoerde beleid.

Amerikaans economische hulp aan Libanon

Washington. — In kringen van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken wordt meegedeeld, dat de V.S. thans een Libanees verzoek om vijf miljoen dollar ter verbetering van de begroting bestuderen.

Een verzoek om 20 tot 40 miljoen dollar voor economische hulp is naar Beiroet voor nadere bijzonderheden terug verwezen.

Britse kernproeven bij Christmas-eiland

Londen. — De Britse admiraliteit heeft gisteren bekend gemaakt, dat 36.000 vierkante kilometer van het gebied rondom het eiland Christmas met ingang van vandaag tot nader order gevaarlijk terrein zal zijn in verband met proeven met kernwapens.

Het bezoek van distr. gouv. ANZOLA aan Curacao

HOOGTEPUNT in het Rotary-clubleven

Willemstad. — Het bezoek aan Curaçao van de Districts gouverneur Edgar J. Anzola van Rotary district 435 waartoe Curaçao behoort betekende voor de club van ons eiland een hoogtepunt in het clubleven van dit jaar.

Deze evenwichtige en begaafde leider bracht, geladen met een verrassend idealisme dat een ieder die met hem in aanraking komt, bezielt, de groeten van de vele Venezolaanse clubs en hij besprak de Rotary activiteiten voor het komende jaar.

Onder de ban van zijn visie op de wereldproblemen, een visie welke steunt op een mensenleven vol van ervaringen en wilskrachtig werk, inspireerde hij de leden tot daden.

EDGAR J. ANZOLA

Daden welke naast het geven van een medewerking aan de activiteiten in clubverband onder inzet van de gehele persoonlijkheid, vooral gericht moet zijn op het naleven en verbreiden der rotary idealen in het dagelijkse leven van alle dag.

De rotary clubs worden zoals velen wellicht niet weten, gevormd uit leden die elk een bepaald vak of beroep van de maatschappij waarin zij leven, vertegenwoordigen.

Zij vormen tezamen een kleine gemeenschap die een afspiegeling biedt van deze maatschappij.

Hierdoor is de club in staat om het gemeenschappelijk ideaal over deze gemeenschap te verbreiden.

Dit gemeenschappelijk ideaal komt in het kort hierop neer, dat de dienende functie van de mens naar voren moet worden gebracht.

Rotarians trachten deze „levenshouding" in hun eigen leven naar beste vermogen toe te passen en in hun omgeving anderen ertoe te brengen, hetzelfde te doen.

Ontleend aan deze doelstelling worden in clubverband initiatieven genomen of objecten uitgevoerd die in een maatschappelijk behoefte voorzien, waarvan de aanpak niet door de overheid of andere maatschappelijke instellingen wordt verricht.

Een voorbeeld van een dergelijk initiatief op Curaçao is de Cinetruck die in 1955 ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van Rotary International aan de Stichting voor Volksontwikkeling werd aangeboden, thans overgenomen door het cultureel centrum Curaçao, en die sindsdien, behoudens een korte onderbreking, geregeld en bijna iedere avond cine-voorstelling, waarin het opvoedkundige met het onderhoudende wordt afgewisseld, heeft gegeven in al de buitendistricten van het eiland Curaçao.

De Rotary clubs zijn voor de gehele wereld verspreid. Zij zijn aangesloten bij een overkoepelende organisatie „Rotary International" waarvan het Hoofdkwartier is gevestigd in Evanston Illinois U.S.A.

De clubs werken naar de richtlijnen welke door deze organisatie worden opgesteld en dragen in de kosten van deze organisatie bij.

Rotary International neemt, evenals de clubs in locaal verband dit doen initiatieven in rotary kwesties van internationale omvang.

Op maandagavond 18-8-'58 werd een samenkomst van de Districtsgouverneur met de leden van de Club Curaçao gehouden.

Lijst gevonden voorwerpen

Willemstad. — Lijst van gevonden voorwerpen over het tijdvak van 11 tot en met 17 augustus 1958: 1 portemonnee, waarin o.a. een kwitantie t.n.v. **Hazel**; 1 pak met spijkers; 1 zilveren broche; 2 sleutels aan een sleutelkettinkje; 1 gedeelte van een autocrick; 1 zilverkleurig zakmesje; 3 paar oorbellen; 2 sleuteltjes aan een kettinkje; 1 rood kinderportemonnetje inh. 5.10 lot van de Landsloterij; 1 sleuteletui waarin 4 sleuteltjes; 1 lichtbruine portemonnee inhoudende een geldsbedrag; 1 zonnenbril, waarop de naam „**Abito**"; 1 bruine portemonnee inhoudende een foto en klein geldsbedrag.

Nadere gegevens omtrent bovenstaande voorwerpen zijn te verkrijgen op het hoofdbureau van politie kamer 5-A.

Mgr. FORNI op Curacao

Willemstad. — Naar wij vernemen zal morgen op Curaçao arriveren Z.H. Exc. Mgr Rafael Forni, Pauselijk Nuntius te Caracas. Mgr Forni is op doorreis naar Suriname waar hij in gezelschap van Mgr J. M. Holterman de plechtigheden in verband met de verheffing van het Apostolisch Vicariaat van Suriname tot Bisdom op 24 augustus as. zal leiden. Tijdens zijn verblijf op Curaçao is de Nuntius de gast van Mgr Holterman. Vrijdag as. zullen beide prelaten zich per vliegtuig naar Paramaribo begeven.

VAKANTIEPLAN DON BOSCO

Willemstad. — In het kader van het vakantieplan Don Bosco werden van 13 tot en met 18 augustus in het R.K. Zeemanshuis de volgende schaakwedstrijden gespeeld.

1e ronde (afvalwedstrijd)
G. v.d. Wouw — D. Stelder .. 1—0
A. Molenaar — J. Willems .... 0—1
Fr. de Groot — G. Stelder .... 1—0

De winnaars gaan over naar de **2e ronde** (halve kompetitie)
J. Willems — G. v.d. Wouw .. 1—0
Fr. de Groot — G. v.d. Wouw 0—1
Fr. de Groot — J. Willems .... 1—0

Iedere deelnemer uit de 2e ronde heeft nu 2 punten, daarom:
3e ronde (halve kompetitie)
G. v.d. Wouw — J. Willems .... 0—1
Fr. de Groot — J. Willems .... 0—1
Fr. de Groot — G. v.d. Wouw .. 1—0

De einduitslag wordt dus:
1. J. Willems .... 4 uit 5
2. Fr. de Groot .... 3 uit 5
3. G. v.d. Wouw .... 2 uit 5

Politieke Propaganda bij de Postbestelling?

Door een betreurenswaardig misverstand, waarvoor de Redaktie gaarne haar verontschuldiging aanbiedt, is gisteren een gedeelte van de verklaring, die de Direkteur van de Posterijen ons desgevraagd gaf, niet verschenen. N.a.v. het Ingezonden Artikel in onze editie van 17 augustus verklaarde de Direkteur ons, dat er aan alle leden van het bestellend personeel een instruktie is gegeven, dat zij bij de bezorging van de oproepingskaarten voor de a.s. verkiezingen en van politiek propaganda-materiaal van welke partij dan ook de striktste neutraliteit hebben in acht te nemen. Een gerapporteerde overtreding van deze instruktie zal onmiddellijk worden onderzocht en, indien nodig, zullen er zonder onderscheid maatregelen genomen worden.

Wij kunnen deze maatregel van de Direktie der Posterijen alleen maar toejuichen: deze bij uitstek voor de gemeenschap werkende dienst moet, zoals eigenlijk het gehele ambtelijke apparaat, gevrijwaard blijven van elke politieke invloed. Daaraan ontbreekt ten onzent nog wel het een en ander. De verklaring van de Direktie der Posterijen is o.i. dan ook zeer gezond.

Statuten Jehova's getuigen goedgekeurd

Willemstad. — In de Curaçaosche Courant zijn de goedgekeurde statuten verschenen van het kerkgenootschap „Jehova's Getuigen van de Nederlandse Antillen".

Geen visum meer nodig voor Argentinie

Willemstad. — Naar het Argentijnse consulaat mededeelt heeft de Argentijnse Regering besloten, dat voor Nederlanders die Argentinië voor een periode van maximaal 3 maanden, als toerist wensen te bezoeken, geen visum meer vereist zal zijn. Volstaan kan worden met een geldig Nederlands paspoort.

Dit verblijfslimiet van 3 maanden kan door de bevoegde autoriteiten in Buenos Aires met eenzelfde periode worden verlengd.

J.P.F.-Vakantieplan

Willemstad. — Evenals vorige jaren zal er ook dit jaar gedurende de vacantiemaand voor de kinderen van de leden van JPF enkele speciale activiteiten plaats vinden.

Op 25 aug. zullen de kinderen boven de 13 jaar reeds om 7.30 uur 's morgens door onze Gastheren, de Koninklijke Marine bij de club worden opgehaald met verschillende trucks.

Op deze morgen zullen zij bezichtigen de Marine Basis Parera, waar hopelijk gemeerd ligt H.M. van Speyk, het Marine Kamp Suffisant en de Marine Luchtvaart Dienst.

Ongetwijfeld zullen alle jongens en meisjes blij zijn in de gelegenheid gesteld te worden iets meer over deze instellingen te weten.

De dag hierop, dus op dinsdag 26 aug. heeft de Firma S. E. L. Maduro & Sons de baai Jan Thiel belangeloos aan ons afgestaan. Reeds om 7 uur 's morgens is het verzamelen voor de club. Alle kinderen van de leden kunnen dan mee voor een gezellige dag aan de baai. Voor warme kost (Moksie Alesie), koude dranken, bollen en palu-frio's zorgt het Bestuur.

Dames en heren autobezitters: op U rekenen wij voor het transport op deze dag.

Opgave voor deelname van kinderen kan plaats vinden bij een van de Commissieleden of in de club bij juffr. Sanches, doch uiterlijk zondag 24 aug. vóór 12 uur.

Autobezitters(sters) geeft U ons ook even een telefoontje, zodat wij weten op hoeveel transport wij kunnen rekenen. **De overige Comm. leden zijn:** H. Dikmoet; M. Lont; J. Velder; P. Bodeutsch en J. Behr.

West-End:
„This could be the night," om 7 en 9 uur n.m.
Cinelandia:
„Star n the Dust" om 7 en 9 uur n.m.

Roxy:
„Curucu beast of the Amazone" om 7 en 9 uur n.m.
Caribe.
„Teatro del Crimen" om 8 uur n.m.
Wit Gele Kruis:
Kantoor: tel: 23773
Zuster Caprino. tel: 23526.
Zuster Veeris

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN
C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
kantoor open 07.00 — 23.00 tel. 2307. J.J. Roos 23.30 — 07.00 tel. 3209. b.g.g. tel. 2400
Personeel Afdeling:
12.00 u. t/m 12.00 u. J.D. Plantijn tel. 43351, Punta Cardónweg, Weis afó. B.g.g. nadere inl. tel. 2400.
Materialen Dienst.
H.C. Engelsman tel. 4504.
C.S.M.
Rederij-Scheepsagentschappen.
G.H. van Leeuwen tel. 2054.
Dok Afdeling
16.30 — 1.00 tel. 2276/2098; van 1.00 — 07.30 A. de Kater tel. 2096
Theater Asiento:
„Teenager" Voorstelling. Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

SCHILDERIJEN TENTOONSTELLING IN HOTEL CURACAO

Willemstad. — Morgenavond om 6.30 uur zal in Hotel Curaçao een schilderijententoonstelling van de heer J. F. Anemaet geopend worden. Deze tentoonstelling wordt tot en met 29 augustus gehouden.

Onder zeer grote belangstelling vond gisteren in de namiddag de teraardebestelling plaats van de heer Alex Curiel op de Israëlietische begraafplaats aan de Berg Altena. Leden van de Transportkolonne van het Rode Kruis, van welke vereniging de overledene penningmeester was, fungeerden als slippendragers. Op de onderste foto: het stoffelijk overschot wordt de begraafplaats binnengedragen.

Curacaosche Handelmaatschappij N.V.

De Directie deelt mede, dat vanaf 14 Augustus 1958 ten kantore van de Nederlandsche Handel-Maatschappij N.V. te Amsterdam tegen inlevering van de TALON MET DIVIDENDBEWIJS No. 74 van de aandelen nos. 23786 nieuwe dividendbladen verkrijgbaar zullen zijn, bestaande uit de dividendbewijzen nos. 75 t/m 92 en talon.

Inlevering, met nummernota, van de talons, waaraan op de juiste plaats (links onder) dividendbewijs no. 74 gehecht dient te zijn, kan geschieden dagelijks, behalve des Zaterdags, van 9 - 12 uur.

Dividendbewijs no. 74 zal niet worden aangewezen voor enige dividendbetaling of als claimcoupon.

Amsterdam
———— 13 Augustus 1958.
Curacao

(Buiten verantwoordelijkheid der redaktie)

Een schroomvallig antwoord aan de verheven Ramón Escovar Salom talentrijk schrijver van „De Politieke Toespraak".

Multi - personality in democratie

Drie gezichten had het vrouwtje uit de film: multi-personality.

De psychiater dreef er twee uit. Zij werd weer mens.

De Democratie lijdt aan multi-personality. Tracht o, kiezers, de Politicus te herkennen aan de bezweringsformules, die prikkelen tot puzzelen.

„Het meisjesonderwijs op deze eilanden is — dat moet maar eens ronduit worden gezegd — een schandaal!"

Waar ter wereld is en was het onderwijs geen schandaal? Voedt de jongen op: gij kultiveert het individu. Voedt het meisje op: gij kultiveert ras en generatie. Geef Frankrijk goede moeders, zegt Napoleon. Wat men zelf niet heeft, kan men niet aan anderen mededelen, zegt „zeer gevat" de Aquiner Doctor. Het gevolg van de kwinkslag: Chaos in Frankrijk — en de rest.

„Katten om de hete brij!"

Katten zijn immers bang zich aan koud water te branden. Hoe zullen zij feesten — waar het helsheet toegaat?

„Politiek en Religie onder één hoedje? Nooit!"

Wel Politiek en Religie in één huis; wel in één land; wel in één wereld; wel in één heelal. Is het omdat uw Politiek de ruimte behoeft om te kunnen vlieden voor de lichtende Religie?

„De Antillen zijn in gevaar!"

Waartoe zulk opwinden? Dit was immers welvarend Caquetioland. Gij weet, dat het was, één immigrant, die de vrede verstoorde in het Aartsparadijs. Gij weet de geschiedenis van Troje. Israël smacht zelfs in Israël naar vrede.

„Vurige kolen!"

Nu gij niet meer regeert, doet gij bedrogen, gehuwde ambtenaressen vurige kolen stapelen. Waart gij wel een voorzichtige rentmeester?

„Niemand kan uit de sterren lezen of het aantal sexuele misdrijven zou toenemen, wanneer het Campo bijvoorbeeld 80 of 60 of 40 prostituee's zou bevatten!"

Zijt gij wichelaar of christen? Gij doet een keuze uit twee boze dingen. Uw enige vergelijking is de aftelpolitiek van Abraham, die desalniettemin heeft geleid tot de verwoesting van Sodom en Gomorrha. Wees tijdens de vlucht op uw hoede voor Moab en Ben-Ammi.

„Er uit! die journalist!"

Journalistiek gelijkt onkruid; nóg weet men er de dienst niet van. Oppositie is als de engel, die al worstelende Israël sterker maakte. Israël of Jacob, de grootvader van Efrain.

„Liever wachten op het inzicht....!"

Uw berusting komt al te snel en is al te groot. Terwijl gij weet, dat het inzicht nimmer daar zal aankomen. Terwijl reeds Saguntum is gevallen. Terwijl de Hannibalse horden het oude Rome decimeren.

O, Cato! O Scipio mio!

„Zoals ik het zie!"

Gij vermocht niet één bestuursperiode vooruit te zien. Zult gij voortaan de blikken richten op de Sporaden? Op het eilandje Patmos?

„Who plans the planners, Wie voedt de opvoeders op!"

Misschien zijt gij wel de Grote Opvoeder. Het Campo werd door „kolonialen" bekokstoofd.

Opvoeden is geen emmer vullen. Opvoeden is een haard ontsteken. Watblief! Eens zal een ranke ooievaar soep eten met de ruige vos.

„Koehandel!"

Niet te grijpen is deze fluctuerende gedachte. De gemeenschapsmens heeft geen volledige beschikking over zichzelf. Een andere mens mag weleens 24 uren des daags over hem beschikken, in ruil voor wat goud of goed; mag hem zelfs verminken of doden omreden van verweende zelfverdediging of Staatsbelang.

Met uw welbehagen: is dat koehandel?

„Waar blijft het fatsoen!"

Dit produkt gedijt volgens deskundigen niet op de rotsachtige bodem der Ned. Antillen.

Invoer is verboden vanwege het bevolkingsaccres.

Desondanks verschepen er de autoriteiten omwille van landsdeviezen.

„De gebeten hond!"

Terwijl twee geridderde hanen het gevecht tot het bittere einde eervol beslechten, druipt de gevoelig gebeten hond schielijk af, met gestreken staart.

Overigens: kwade honden bijten niet.

„Quod ipse non habet, aliis tradere non protest. Wat men zelf niet heeft, kan men niet aan anderen mededelen!"

De Doctor Angelicus moet hebben bedoeld: Wat men zelf heeft, behoort men aan anderen mede te delen. De traditionele formule is ontbloot van enthousiasme; thou is theos is god.

Wat denkt ulieden van de Schepper. Geeft niet Hij; deelt niet Hij?

Komt er wel één schepsel bezitloos en waardeloos op de wereld?

Wat zegt Hij over de waarde van „Zijn door de mensen uitgestotenen"; over de waarde van één penninkske slechts; over de waarde van zo een heel klein mosterdzaadje?

Hij kent geen fictieve rechtsfiguren; zelfs het nietigste wormpje laat Hij niet ongestraft vertrappen, wat dit kweekt dispositie tot dood- en manslag.

Hij zelf vermenigvuldigt brood van „een ander" voor anderen.

Een rouwmoedige Thomas, die van Didymus voelt het aan, vermorzelc: „Mijn Heer en Mijn God".

Een nederige Thomas, die van Kempen, voelt het aan, zuiver: „Een eenvoudige landman is meer waard dan een geleerde met een hoofd vol boekenwi'sheid; al zwoegt deze geheel zijn leven, zijn boekenkast weet veel meer dan hij.

„Rechtszekerheid! Rechtszekerheid!"

Mag een dirigent partijdig zijn? Mag hij de bassen luider doen zingen dan de sopranen? Mag hij de alten boven de tenoren bevoorrechten? Muziekgenot is de harmonische interpretatie van de partituren door dirigent en zangers.

Rechtszekerheid is de harmonische interpretatie van de wetten door regering en volk.

„Petrus, Mozes, Efrain, Isaak!"

Gij zijt uitblinkend kultureel; gij zijt bovenmate sociaal-economisch; evenwel, er heerst gegronde twijfel omtrent uw historische verantwoordelijkheid.

Gij vierendeelt een volk; een geslacht; een gezin; een mens, die is gehouden sympathie te koesteren voor alle anderen.

Vier gezichten: multi-personality. Waartoe? Een volwassene hecht geen gewicht aan zelfbehoud; gij zijt volwassenen.

„Isaak, Efrain, Mozes, Petrus!"

Gij hebt desondanks, desniettegenstaande en desalniettemin niet aan de vergetelheid prijsgegeven het Boek der boeken

Immers uw uitverkoren namen werkten er zelf aan mede. Immers gij handhaaft Zijn Autoriteit in uw Gerechtshoven. Daar boven uit: gij verwijt u allezins, onmiskenbaar; gij sluit telkenjare met genoegzaamheid de deuren uws kantoren dicht; en uitbundig viert gij gezamenlijk feest met Kerstmis en Pasen.

Aug. Levens.

ERIC DE NOORMAN — DE GROTE BESLISSING

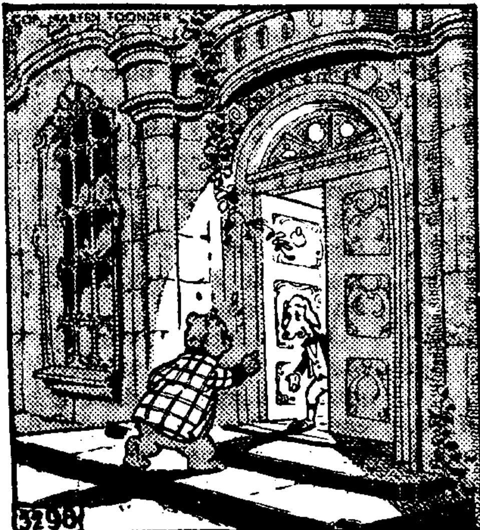

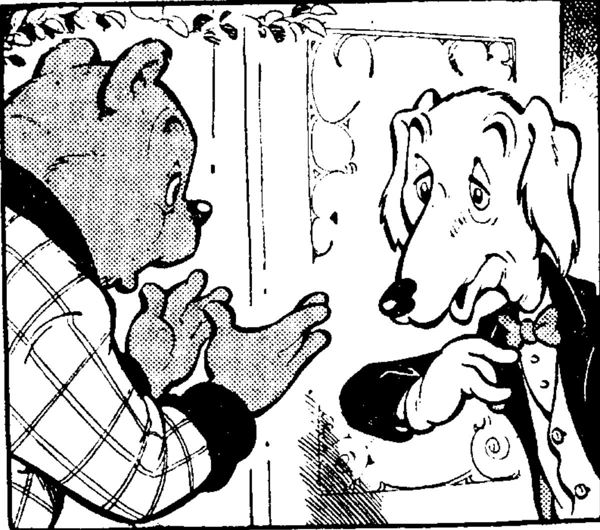

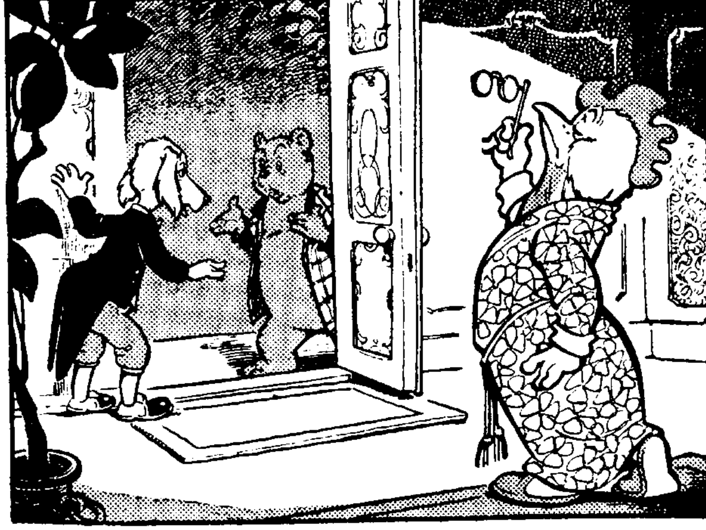

50-40 Als Eric bij kennis komt, bevindt hij zich in een vertrek op Dun Durrah. Hij ziet Astara's vriendelijke blik op zich gericht en enkele krijgers staan terzijde. Hoewel zijn schouder reeds vakkundig verbonden is blijkt, dat hij toch niet lang bewusteloos is geweest. Snel komt hij overeind, nog wat bleek en suizebollend en trekt zijn kleren weer aan. Intussen vertelt Astara, hoe de trouwe Yarl Halfra hem op heldhaftige wijze het leven heeft gered. „Het leek eerst", vervolgt ze met een lichte trilling in haar stem, „dat hij met zijn eigen leven moest betalen, maar.... hij leeft gelukkig, al is zijn verwonding ook zeer ernstig." Diep ontroerd begeeft Eric zich dadelijk naar het vertrek waar zijn toegewijde vriend roerloos ligt uitgestrekt. Halfra is er inderdaad slecht aan toe en Eric bedenkt wanhopig, dat een kundige heelmeester hem wellicht zou kunnen redden. Dan schiet hem plotseling iets te binnen, dat ook geen uitstel kan lijden. Het teken moet aan Svein worden gegeven. Als dit niet dadelijk gebeurt, kan het gunstige ogenblik voorbij zijn. Maar wat met Halfra te beginnen! De zwaargewonde meenemen bij de uitval uit de burcht betekent een grote belemmering in hun bewegingen en belet een snelle aftocht. En ze kunnen hem toch ook niet achterlaten. De Noorman wikt en weegt. Hij moet een besluit nemen. De tijd dringt, en hij overweegt, dat het meenemen van de gewonde Yarl de hele uitbraakpoging kan doen mislukken. Maar dan innerlijks weifelt hij niet langer. Wat hun lot ook zij, het teken aan Svein wordt gegeven.

Heer Bommel gaat het overdoen

3298. Een verre torenklok liet juist twee slagen horen, toen heer Bommel bij markies de Cantecler aanbelde. Het was een nogal vergevorderd uur van de nacht, waarop men geen bezoek meer verwacht en dus wat het begrijpelijk, dat de deur niet dadelijk werd geopend. Maar heer Bommel hield vol; hij gaf forse rukken aan het schellekoord, zodat het daverde door het slapende slot. Dit kon zelfs voor de hardnekkigste slaper niet onopgemerkt blijven. Grendels werden verschoven, de monumentale poort ging open en een onthutste bediende keek heer Bommel met dikke ogen aan.

„Word wakker, vriend!" riep heer Bommel, „waakzaamheid is geboden, want over een half uur wordt hier ingebroken!"

De bediende knipperde met zware oogleden en trachtte vergeefs deze mededeling in zijn slaperig brein te verwerken.

„Ingebroken?" herhaalde hij zwakjes. „Hier??.... Over een half uur???"

„Ja, ja", riep heer Bommel ongeduldig, „zo stond het tenminste in de krant".

Deze verklaring werkte beslist niet verhelderend.

„Welke krant" vroeg de bediende hulpeloos.

„De krant van morgenavond natuurlijk!" riep heer Bommel, zich meer en meer opwindend. „Sta daar niet te doczelen! Word wakker!!!"

„Wakker is thans iedereen", klonk een snijdende stem, „en thans zou ik, parbleu, wel eens willen weten, wat dit nachtelijk rumoer te beduiden heeft!"

Het was een zeer verbolgen markies, die, gehuld in een kamerjas, kwam aanschrijden.

Verborgen Verleiders in het zonnetje gezet

DIEPTEPSYCHOLOGIE EN RECLAME

„De fabrikanten van kosmetika verkopen geen lanoline — zij verkopen hoop. Wij kopen geen sinaasappels meer, wij kopen levenskracht. Wij kopen niet zo maar een auto, wij kopen prestige."

„Wat ons land groot maakt, is het scheppen van behoeften en verlangens, het scheppen van ontevredenheid over dingen, die oud zijn en uit de mode".

„In het konflikt tussen behagen en schuldgevoel komt het er voor de reklameman minder op aan, het artikel te verkopen, dan wel morele toestemming tot genot zonder schuldgevoelens te geven."

Deze drie uitspraken zijn gedaan door Amerikaanse reklame-experts, die zich van de moderne sociale wetenschappen en wel zeer in het bijzonder van de psychoanalyse bedienen om de industrieel en de zakenman voor te lichten hoe zij hun spullen door kleur, vorm, verpakking en reklame aan de man moeten brengen.

Zij zijn opgetekend door de socioloog Vance Packard, die deze heren en hun praktijken eens nader wilde leren kennen en van zijn bevindingen een uitermate boeiend verslag heeft gedaan. Zij, die weinig of niets weten van diepte-psychologie en propaganda-sociologie, zullen door dit boek misschien van hun stuk gebracht worden en zich zelfs ergeren aan de half badinerende, half sarkastische toon van de schrijver, die zijn onderwerp behandelt met een allure en gemak, dat het geheim van deze Amerikaanse journalistieke sociologen schijnt te zijn (zoals ook D. Ricsman en W. H. Whyte): goed maar niet schools gedokumenteerd, vlot zonder oppervlakkig te worden, van een gevoelig en intelligent opmerkingsvermogen getuigend („perceptive" zeggen de Amerikanen) en raak geschreven. In verband met dit laatste verdient de vertaler alle lof, want zijn uitdrukkingswijze heeft precies dát wat hij hebben moet; bovendien geeft hij soms, naast de vertaling, een slogan of term in het Amerikaans, zodat de fijnproever van dit soort dingen, die in hun originele vorm kan sauvoureren.

Het kenmerkende van „motivation research" of drijfveer-onderzoek is, dat men, vóór men zijn reklame of propaganda begint, het publiek op die halfbewuste, onbewuste, irrationele en soms gênante drijfveren aftast, die het best in het straatje van de verkoper of politicus passen.

Men gebruikt hiervoor de gejikte klinische instrumenten — diepte-interview, associatie-techniek, projektie-methode e.d. —, want men kwam tot de ontdekking, dat de simpele vraag: „waarom koopt u dit produkt, wat vindt u de voordelen, enz.?" niet altijd de gewenste informatie gaf; vaak blijken de mensen zelf niet precies te weten, waarom ze iets kopen. Meestal hebben ze wel een reden bij de hand, maar allerlei emotionele faktoren, die bij het kopen de doorslag blijken te geven, ontsnappen aan hun eigen aandacht.

Ondertussen bleef dit onderzoek niet beperkt tot de commerciële sfeer. De Amerikaanse politici gaan er een steeds intensiever gebruik van maken, en ook zij bijv., die voor philantropische doeleinden geld willen verzamelen, kunnen voor de beste taktiek en techniek bij experts terecht.

Na het bedrijf van deze „depth-boys", deze „diepte-jongens", op een vak vermakelijke wijze uit de doeken gedaan te hebben, stelt de schrijver twee vragen:

Wat is dit alles waard? Wel, de psychologische en sociologische praktijk is steeds op de wetenschappelijke zekerheid vooruit geweest, en dat is ook hier het geval. Er moet nog veel onderzocht worden; dat geven ook de experts nu toe. Het instrumentarium dient in de klinische praktijk reeds met veel omzichtigheid en reserves te worden gehanteerd, en ook hier; maar daar lenen massale onderzoekingen zich natuurlijk minder goed toe. Van de andere kant klaagt men er over, dat de steekproeven uit de bevolking meestal nog niet groot genoeg zijn.

De tweede vraag is: Is het eigenlijk geoorloofd? Een moeilijke en

(Vervolg naar pag. 6.)

Ernest Hemingway zestig jaar

(Van een letterkundige medewerker)

Ernest Hemingway is onlangs zestig jaar geworden, maar men is geneigd hem ouder te schatten. Hij speelt immers al zo lange tijd een grote rol in de Amerikaanse literatuur. Reeds in de jaren twintig verwierf hij zich grote faam met zijn boeken „The Sun Also Rises" en „A Farewell To Arms". Deze boeken worden tot op de dag van vandaag nog veel gelezen. Een groot deel van zijn oeuvre is in de vorm van „pocket books" onder de ogen gekomen van miljoenen, en niet alleen in Amerika, maar ook in Europa, heeft hij talrijke bewonderaars. Vooral onmiddellijk na de tweede wereldoorlog ontstond er op het Europese continent een grote vraag naar zijn werken, hetgeen onder meer verklaarbaar is uit het feit dat Hemingway de mentaliteit die na een grote oorlog pleegt te ontstaan zo treffend weet te schilderen.

Hemingway, die in de eerste wereldoorlog aanvankelijk als verpleger dienst deed aan het Franse front en die later in Italië actief aan de strijd deelnam, heeft zijn bittere ervaringen in verscheidene romans verwerkt. De indrukken die hij in deze jaren opdeed, hebben een blijvend stempel gedrukt op zijn levenshouding en op het werk waarin hij van die levenshouding getuigde. Het idealisme waarmee hij als vrijwilliger naar Europa was gekomen, verkeerde weldra in cynisme, en toen hij zich tenslotte in het begin van de twintiger jaren in Parijs vestigde, was hij — zo jong als hij was — een ontgoocheld man. De literaire bent van ontheemde Amerikanen waarvan Hemingway in Frankrijk deel uitmaakte, werd al spoedig „the lost generation" genoemd. Het werk van deze lieden kon naar de vorm „naturalistisch" en naar de inhoud „nihilistisch" genoemd worden. Het is het nihilisme van Nietzsche vermengd met de theorieën van Freud dat men in de romans van Hemingway terugvindt. Hemingway's helden leven in een wereld waar geen goed en kwaad schijnt te bestaan. Zij zijn a-moreel en veelal ook a-sociaal. Hun wereld is er een van „sex" en „drinks", van vechten en bekvechten. Het dierlijke in de mens heeft de schrijver steeds bijzonder getroffen. Slechts zelden ontmoet men in zijn romans een figuur die aan de menselijke waardigheid ten volle recht doet. Hemingway was zeker in het begin van zijn carrière, een „hard boiled" auteur, maar merkwaardigerwijs heeft hij zich in zijn pogen om „mannelijk" te schrijven nu en dan laten verleiden tot de meest walglijke sentimentaliteit. Het dieptepunt van zijn carrière bereikte hij met de in 1950 gepubliceerde roman „Across the River and Into the Trees", welk boek een duidelijke mislukking was; maar gelukkig heeft hij zich sindsdien prachtig hersteld met de ontroerend mooie novelle „The Old Man and the Sea", het meest serene boek dat hij ooit geschreven heeft.

De betekenis van Hemingway is even onzeker, want een groot deel van zijn werk ademt een ontstellende geestelijke armoede. De boodschap die hij de mensheid heeft willen brengen, is voornamelijk van negatieve aard geweest, en de diepste waarheden van het leven raakt hij in zijn werken slechts zelden aan. Toch kan men zijn boeken niet eenvoudig oppervlakkig noemen. Het is waar: hij beperkt zich bijna steeds tot de beschrijving van de zintu'lijk waarneembare wereld. In de dialogen van zijn personages worden veelal slechts de meest banale onderwerpen aangeroerd; maar bij aandachtige lezing ontdekt men toch vaak een symboliek in Hemingway's vertellingen, waardoor aan zijn zakelijke mededelingen als het ware een nieuwe dimensie wordt gegeven. Hemingway heeft, bijvoorbeeld in tegenstelling met Faulkner, een moeilijke stijl, maar de gemakkelijke leesbaarheid van zijn romans is in zeker opzicht bedrieglijk. De ogenschijnlijke beperktheid van zijn woordenschat en het schijnbaar primitieve van zijn stijl getuigen in feite van een bijzonder raffinement. Een bevattelijke en heldere stijl is vaak de vrucht van zeer moeizame arbeid, en zo is het ook met Hemingway, die het scheppen van romans altijd veel meer als een vak dan als een kunst heeft willen beschouwen. Hij heeft geen „literator" willen zijn, maar een werkelijk verteller. Bij Hemingway stuit men op de paradox dat de man die „mooi-schrijverij" uit de grond van zijn hart verfoeide „natuurbeschrijvingen" heeft gegeven van onnavolgbare schoonheid. Zijn meesterschap over het Amerikaans staat buiten kijf, en zijn talent als verteller heeft hem ontelbare epigonen bezorgd. De harde Hemingway is vaak een gevoelig minnaar van de natuur. Men snuift uit zijn boeken de geuren op van het bos, men kan er het frisse water van heldere beken proeven, men voelt het warme zand van het strand, men hoort het zingen van de vogels, en men ziet met Hemingway's ogen de prachtige luchten die zich soms boven zijn landschappen spannen. Over jagen en vissen en andere sporten die zich afspelen in de vrije natuur heeft Hemingway weergaloos fraai geschreven. Zijn boeken mogen dan erg „aards" zijn, het goede van de aarde weet hij te waarderen.

Hemingway's verhalen hebben meestal een zeer dynamisch karakter. Met de meest eenvoudige stijlmiddelen weet hij vaak grote spanningen te creëren en vooral.... te suggereren. In zijn beste vertellingen heeft hij geen woord te veel gebruikt, en de kracht van zijn betoog ligt vaak in wat hij verzwijgt. Een schitterend voorbeeld van zijn literaire meesterschap is bijvoorbeeld de vermaarde short story „The Killers" uit de bundel „Men Without Women", een geschiedenis waarin „niets gebeurt," maar die verschrikkelijke dingen te vermoeden geeft. De titel onthult ons bij voorbaat dat we iets over moordenaars zullen lezen, maar in de vertelling wordt géén moord gepleegd, en er wordt ook niet medegedeeld of de personages waarmee we geconfronteerd worden ooit een moord gepleegd hebben. Dat er echter minstens één afschuwelijke moord te gebeuren staat, lezen we tussen de regels van deze onheilszwangere historie, die de meest lugubere verhalen van Edgar Allen Poe op het stuk van sfeerbeschrijving ver in de schaduw stelt.

Hemingway heeft een sterk gevoel voor tragiek. Vele van zijn romanfiguren zijn tragische helden in de klassieke zin van het woord. De heroïsche dood van de helden is een thema dat hem steeds heeft gefascineerd. Maar zijn gepreoccupeerdheid met het einde van ons aards bestaan, heeft hem niet tot de zin van dit bestaan doen dringen.

Am. huis van afgevaardigden doet uitspraak in zaak Goldfine

Washington. — Het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden heeft met 367 tegen acht stemmen als zijn mening te kennen gegeven, dat de industrieel Bernard Goldfine zich schuldig heeft gemaakt aan belediging van het Congres. Zoals bekend heeft Goldfine geweigerd voor een commissie van onderzoek bepaalde vragen te beantwoorden over zijn transacties. Het onderzoek had ten doel uit te maken of Goldfine heeft geprofiteerd van zijn vriendschap met Sherman Adams, de voornaamste adviseur van president Eisenhower.

Thans moet een federale openbare aanklager uitmaken of hij een „Grand Jury" zal vragen, Goldfine te vervolgen. Als deze schuldig wordt verklaard kan hij veroordeeld worden tot een jaar gevangenisstraf en een boete van duizend dollar.

—:—

Londen. — Groot-Brittannië onderzoekt de mogelijkheid van de bouw van een onderzeetankboot met atoomaandrijving, aldus is te Londen bekendgemaakt. De Saunders-Roemaatschappij is verzocht een ontwerp te maken voor een dergelijke duikboot van 80.000 ton en met een vaarsnelheid van ongeveer 35 knopen.

De rechter en zijn beul

door FRIEDR. DÜRRENMATT

14

De nationaalraad was ook opgestaan, zodat de beide mannen nu tegenover elkaar stonden. Hij klopte de rechter van instructie op de schouder.

„Dat is dan afgesproken", zei hij. „Jij laat Gastmann met rust, ik houd je aan je woord. Deze map laat ik hier. De lijst is nauwkeurig bijgehouden en volledig. Ik heb de gehele nacht getelefoneerd en er is een behoorlijke deining ontstaan. Men weet zelfs niet, of de buitenlandse mogendheid nog belangstelling heeft voor de onderhandelingen, als zij van de zaak Schmied hoort. Er staan miljoenen op het spel, doctortje, miljoenen. Ik wens je geluk bij je onderzoek, je zult het nodig hebben!"

Met deze woorden verliet Von Schwendi met zijn gewone, zware militaire tred de kamer.

Lutz had juist nog tijd om de lijst van de nationaalraad in te kijken en zich te verbazen over het groot aantal beroemde namen — in wat voor wespennest ben ik nu terecht gekomen, dacht hij — toen Baerlach binnenkwam, natuurlijk zonder te kloppen. De commissaris bleek van plan de nodige volmachten te vragen om met Gastmann in Lamboing te gaan praten. Maar Lutz stelde het gesprek met Baerlach uit tot na de middag en zei, dat het nu tijd was voor de begrafenis.

Baerlach sprak niet tegen en verliet met Lutz de kamer. Lutz begon nu reeds het onverstandige van zijn belofte aan Von Schwendi in te zien en vreesde heftige tegenstand van Baerlach. Zonder te spreken stonden ze naast elkaar op straat, beiden in een zwarte jas, waarvan ze de kraag hoog opsloegen. Het regende, maar voor de paar passen naar de auto staken ze geen paraplu op. Blatter reed hen. De regen sloeg nu als 'n waterval tegen de ruiten. Ieder zat onbeweeglijk in zijn hoek. „Nu moet ik het hem zeggen", dacht Lutz en hij keek naar het rustige profiel van Baerlach, die als zo dikwijls zijn hand tegen zijn maag drukte.

„Hebt u weer pijn?" vroeg Lutz.

„Altijd", antwoordde Baerlach.

Ze zwegen weer en Lutz besloot: „Ik zeg het hem vanmiddag". Blatter reed langzaam. Alles verdronk achter een witte wand, zo hard regende het. Ergens in deze vreselijke, neerstromende zee zwommen andere auto's. Lutz wist niet waar ze waren, er was niets te onderscheiden. Het werd donker in de auto. Lutz stak een sigaret op en blies de rook nadenkend voor zich uit. Hij besloot in geen geval met Baerlach in discussie te treden over Gastmann en zei:

„De kranten zullen wel over de moord schrijven, dat kan niet langer geheim gehouden worden".

„Dat is ook niet meer nodig", antwoordde Baerlach, „we zijn nu op een spoor gekomen". Lutz drukte zijn sigaret weer uit en zei: „Ik heb het belang van die geheimzinnigheid nooit ingezien".

Baerlach zweeg en Lutz, die graag een woordenwisseling had uitgelokt, staarde weer door de ramen. Het regende iets minder. Ze waren al in een laan, die naar het kerkhof leidde. De grauwe kerkhofmuur met donkere vochtplekken schoof voorbij tussen de glibberige stammen. Blatter reed het kerkhof op en stopte. Zij stapten uit, staken hun paraplu op en liepen tussen de rijen graven door. Ze hoefden niet lang te zoeken. Zij lieten de rijen grafzerken achter zich en het was, of ze een stuk bouwgrond betraden. De grond was bezaaid met vers gedolven graven, waar latten over lagen. De regendruppels in het natte gras drongen door de schoenen heen. De natte leem bleef er in kluiten aan plakken. Midden in dit veld, tussen al die nog onbezette graven, waarin de regen op de bodem in modderige plassen bleef staan, tussen provisorische houten kruisen op kleine verhogingen met verflenste bloemen en kransen erop, stonden mensen rond een graf. De kist was nog niet naar beneden gelaten en een geestelijke las hardop uit een gebedenboek voor. Naast hem hield een doodbidder, in een vreemd rokachtig uniform een paraplu omhoog, terwijl hij verkleumd van het ene been op het andere trippelde. Baerlach en Lutz bleven naast het graf staan. De commissaris hoorde iemand snikken. Het was mevrouw Schoenler, dik en wanstaltig. Naast haar stond Tschanz, zonder paraplu in de onophoudelijke regen, de kraag omhoog, de ceintuur los en een stijve zwarte hoed op het hoofd. Het meisje, dat zonder hoed, met het blonde haar in natte strengen tegen haar gezicht geplakt, naast hem stond, was waarschijnlijk Anna, Schmieds vriendin, dacht Baerlach onwillekeurig. Tschanz groette hen met een buiging. Lutz knikte, de commissaris vertrok geen spier. Hij keek naar de anderen, die om het graf stonden, allemaal politiemannen in burger, met dezelfde regenjassen aan en dezelfde stijve zwarte hoeden, de paraplu's als sabels in de handen, fantastische dodenwachters, overal vandaan hierheen bij elkaar gewaaid. En achter hen stond, in keurige gelederen, het stedelijk muziekkorps, overhaast bij elkaar getrommeld. De muzikanten, in zwart-rode uniformen, probeerden wanhopig hun koperen instrumenten onder hun jassen te beschermen. Zo hadden zich allen rondom de doodkist geschaard, die tussen hen in stond, zonder krans of bloemen en die toch het enige warme en geborgene in deze onophoudelijk neerstromende regen leek. De geestelijke sprak al lang niet meer. Niemand bemerkte het. Hij hoestte eerst één keer, toen verschillende keren achter elkaar. Plotseling barstten de bassen en bazuinen, de waldhoorns, trompetten en fagotten in een trots en bijna feestelijk geluid los. Maar direct daarop verwaaide alles in een verregend geluid en gaven zij het op. Iedereen verschuilde zich beter onder zijn paraplu of in zijn regenjas. Het regende weer harder. Als een beek liep het water in het graf, de schoenen zakten weg in de modder. Lutz keek even rond en trad naar voren. Hij staarde naar de natte kist.

„Mannen", zei hij, ergens in de regen, bijna onhoorbaar door de watersluier heen, „mannen, onze vriend Schmied is niet meer".

Toen werd hij door een wild loeiend lied onderbroken: „De duvel gaat rond, de duvel gaat rond en slaat de mensen tegen de grond".

(Wordt vervolgd.)

AMIGOE VAN DE JEUGD

DE VERGELDING

WANNEER WE IEMAND WILLEN AANDUIDEN ALS EEN PERSOON DIE NU NIET BEPAALD EDELE OPVATTINGEN HEEFT, DAN SPREKEN WE IRONISCH OVER HEM ALS VAN „EEN MOOIE RIDDER". DAARUIT BLIJKT DAT NIET ALLE RIDDERS IN VROEGERE JAREN „RIDDERLIJK" WAREN, AL BLEVEN ZE TOCH EEN „RIDDER".

Een Frans edelman, de heer de la Bruyère reed op een donkere herfstmiddag door een verlaten streek van Midden-Frankrijk. Hij had gehoopt nog vóór de avond een stad te bereiken, maar het terrein was moeilijker geweest dan hij dacht, zodat hij een grote omweg had moeten maken. Hij was slechts door een enkele dienaar vergezeld. Beiden waren zij hongerig en dorstig, maar dat was het ergste niet. De paarden werden moe, en het zou zeer de vraag zijn, of zij vóór de nacht een onderdak zouden vinden. Zwijgend reden heer en knecht voort. Zij wisten op de goede weg te zijn. De heer de la Bruyère kende deze streek. Slechts éénmaal in zijn leven had zijn paard hem langs deze wegen gevoerd, maar die ene keer was voldoende geweest, om dit land voor altijd in zijn herinnering te griffen.

Het was nu al jaren geleden. In opdracht van de koning was hij aan het hoofd van een ruiterbende opgetrokken om de heer van het kasteel Beaufort gevangen te nemen. Deze edelman had papieren in zijn bezit, die van groot staatsbelang waren, en nu ging het er om deze in handen te krijgen. Alles moest in het geheim geschieden, want de heer de Beaufort was een machtig edelman en zijn aanhangers begonnen veel invloed te krijgen in het land.

De toeleg was echter niet gelukt. Hoewel het kasteel ingenomen werd, was er noch van de ridder, noch van de gezochte papieren een spoor te bekennen geweest. In zijn woede en teleurstelling had de heer de la Bruyère toen een daad begaan, die even wreed als lafhartig was. Hij had de vrouw en de zoon van de heer de Beaufort gevangengenomen, en hen meegevoerd naar zijn eigen slot, in de hoop, zodoende te weten te komen, waar de brieven verborgen waren. De vrouwe de Beaufort betoonde een grote moed en standvastigheid. Zelfs voor pijnigingen zwichtte zij niet, maar haar gezondheid had ernstig geleden. Op een morgen werd zij dood op het vochtige stro gevonden. Haar geheim had zij bewaard. De jongen werd toen vrijgelaten. Wat er van hem geworden was, en of hij zijn vader ooit weer teruggevonden had, wist de heer de la Bruyère niet. Wél wist hij, dat de heer de Beaufort zich thans als landedelman op zijn kasteel had teruggetrokken en een afgezonderd leven leidde. Er waren nog enkele landgoederen in deze streek, en de heer de la Bruyère wilde trachten in een van deze kastelen de nacht door te brengen.

Hij gaf zijn paard de sporen. Het was hier niet veilig, er zwierven dikwijls rovers rond, die het op eenzame reizigers hadden gemunt. Hij en zijn dienaar, licht gewapend als zij waren, zouden op hun vermoeide paarden een gemakkelijke prooi voor roofgierige benden zijn.

Spoedig bleek, hoe gegrond zijn vrees was. Uit het kreupelhout maakten zich donkere gestalten los, en toen de heer de la Bruyère omzag, vond hij zich vóór en achter ingesloten. Met een kreet van woede stormde hij op de aanvallers los, maar tegenstand kon hier niet baten. Weldra moesten de beide reizigers voor de overmacht zwichten, en lagen zij, mishandeld en uitgeplunderd, in het struikgewas, terwijl, ver weg, de hoefslagen van de paarden verklonken in de duistere avond.

Een tijdlang bleven zij liggen, half versuft. Toen ontwaakte de heer de la Bruyère, doordat hij in zijn gezicht iets warms voelde. Een wolf, dacht hij, en richtte zich met moeite op. Tot zijn geruststelling bemerkte hij, dat het geen wolf was, maar een kleine ezel, waarschijnlijk toebehorend aan een boer in de omtrek. Hier was redding, begrepen de gewonden, en met de uiterste inspanning begaven zij zich, steunend op het goedige dier, op weg.

Met een kreet van woede stormde hij op de aanvallers los.

Zo voortstrompelend bereikten de reizigers eindelijk een kleine poort. Zij klopten aan, een portier opende de deur, die toegang gaf tot een grote binnenplaats. Door lange gangen werden zij in een kasteel binnengeleid, waar weldra alle hulp bereid was voor deze onverwacht gekomen gasten.

De heer de la Bruyère en zijn dienaar kregen een kamer toegewezen, hoog en statig, en met eikenhouten meubels voorzien. Zij hadden aan de hofmeester hun namen genoemd, maar wie hun gastheer was, wisten zij niet. De volgende morgen zouden zij hem kunnen begroeten, werd hun meegedeeld.

Hun verwondingen bleken niet ernstig, en toen zij wat gegeten en gedronken hadden, voelden zij zich reeds veel beter. Een bank in het vertrek noodde tot rusten, en de heer de la Bruyère strekte zich uit.

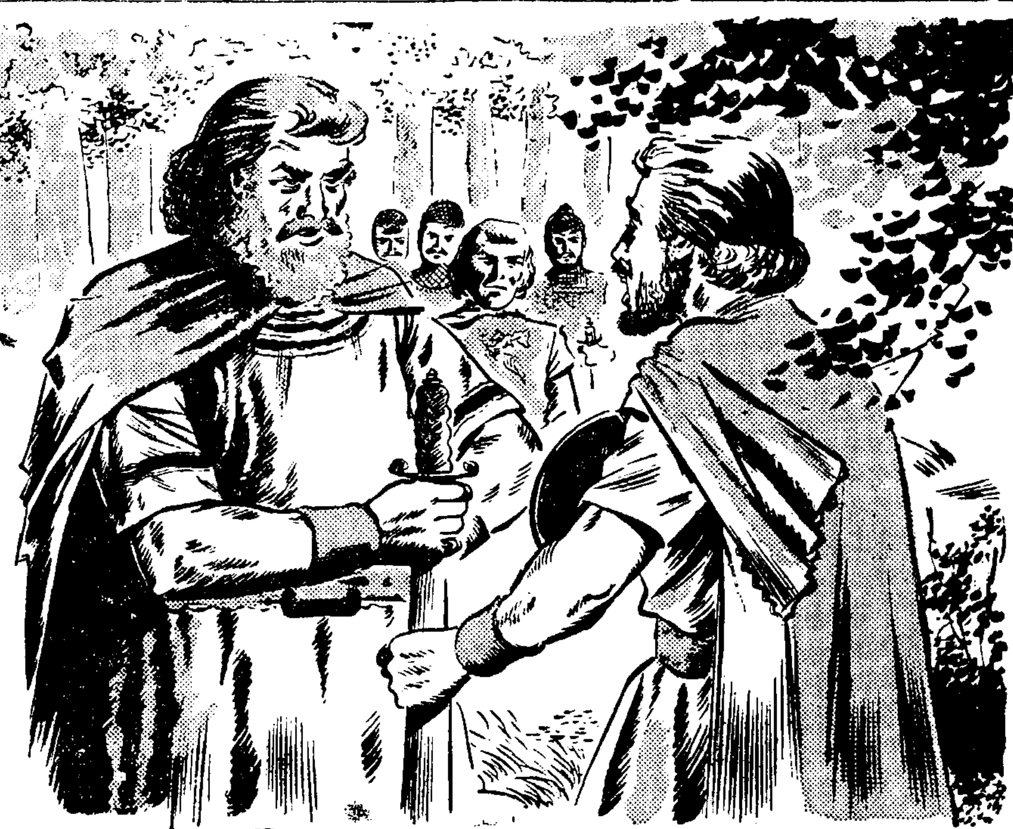
Maar nauwelijks was hij gaan liggen, of hij kwam met een schok weer overeind. Boven de grote schouw, juist tegenover de rustbank, was het wapen uitgehouwen van de eigenaar van dit slot. De heer de la Bruyère kende dit wapen. Aan de hoofdpoort van het kasteel moest het ook te zien zijn geweest, maar zij waren door een achteringang gekomen. Het was het wapen van de heer de Beaufort!

Doodsbleek keek hij zijn dienaar aan. Zij waren dus in het kasteel van de Beaufort, en hun gastheer was niemand anders dan de edelman, die hij zo'n gruwelijk leed had berokkend. Hij had zijn vrouw vermoord, zijn zoon gevangengehouden, en nu was hij in de macht van zijn vijand. Wat kon hem hier anders te wachten staan dan een vreselijke dood?

Hij greep naar zijn wapen, vergetend dat de rovers hem zijn degen hadden afgenomen. Hij tastte naar de deurkruk, maar ontdekte, dat de deur van buiten afgesloten was.

Alles was stil om hem heen. Een angstiger nacht had de heer de la Bruyère nooit beleefd. Aan slapen was niet te denken. Rechtopzittend, gespannen kijkend en luisterend, bracht hij de nacht door, en het was hem een opluchting, toen eindelijk het grauwe morgenlicht door de vensters scheen.

Een licht gerucht deed hem opschrikken. Achter hem had iets bewogen. Een paneel in de gebeeldhouwde wand schoof opzij en in de opening stond de hoge gestalte van de heer de Beaufort. Van deze zijde had de heer de la Bruyère het gevaar niet verwacht. Eén deur slechts was er in het vertrek, en deze was afgesloten. Er was dus een geheime toegang tot dit vertrek, en het flitste door de gedachten van de heer de la Bruyzre,

„Kent u mij?" vroeg hij toen.

dat hier stellig de oplossing was van het onverklaarbare verdwijnen, indertijd, van zijn vijand. Waarheen leidde deze verborgen deur? Hij zou het nimmer weten, dacht hij. Zijn laatste uur was aangebroken, zijn vijand kende hem. Gewapende dienaars traden in het vertrek, om hem, op een wenk van hun meester, te blinddoeken. Als een gevangene werd de heer de la Bruyère weggevoerd. Achter hem schoof het paneel weer in zijn voegen: de kamer was leeg.

Stap voor stap gingen zij verder. De heer de la Bruyère voelde eerst een houten vloer onder zijn voeten, toen steen, eindelijk zachte grond. De lucht was benauwd, het ademhalen kostte moeite. Waar ter wereld kon hij zijn? Was dit een onderaardse gang? Dan zou het makkelijk zijn hem hier te vermoorden, geen mens zou zijn hulpgeroep kunnen horen. Waarom gebeurde dit niet? Hoelang duurde deze geheimzinnige tocht? Uren, kwam het hem voor. Niemand sprak, niets was te horen dan hun gesmoorde tred.

Daar steeg de bodem, het leek of aan de onderaardse gang een einde kwam. Langs grote rotsblokken werd hij geleid, die zeker de uitgang verborgen. Hij ademde frisse lucht, hij rook de herfstgeur van een bos, hij hoorde bomen ruisen.

Het ging nu sneller voorwaarts, verder, steeds verder. Op een bevel van de aanvoerder bleven allen staan. De dienaars trokken zich terug.

Toen was het een ogenblik doodstil. De heer de la Bruyère voelde, dat hem de blinddoek werd afgenomen. Voor het eerst sinds jaren zag hij het gelaat van zijn vijand. De heer de Beaufort was oud geworden. Zijn gestalte was nog ongebogen, maar zijn gezicht was gegroefd, en zijn haren waren wit. Een jongeman stond naast hem — dat moest de zoon zijn, die de weg naar zijn vaderlijk kasteel had teruggevonden.

Uit de handen van zijn vijand ontving hij een wapen. Een paard stond gezadeld gereed, daar achter zag hij een muilezel voor zijn dienaar. De velden schemerden door het geboomte heen: hier was het bos ten einde.

„Gij kunt gaan," sprak de heer de Beaufort. „Aan deze kant van het bos zult ge veilig zijn."

De heer de la Bruyère bleef staan. Zijn adem ging zwaar.

„Kent ge mij?" vroeg hij toen.

De ander boog zwijgend.

„Ge kunt gaan," herhaalde hij toen. „Nooit heeft een De Beaufort de wetten van de gastvrijheid geschonden. En nooit is op mijn slot aan een gewonde reiziger hulp geweigerd. Ga in vrede."

Zij namen afscheid. De heer de Beaufort reed met zijn gevolg naar het slot terug. De heer de la Bruyère galoppeerde de andere richting in. Nimmer hebben beide edellieden elkander teruggezien. Maar nooit heeft de heer de la Bruyère deze nacht vergeten, en vaak nog in zijn leven dacht hij terug aan de man, die zijn vijand was, en die op zo edelmoedige wijze kwaad met goed wist te vergelden.

E. S.

Toen de wolf tegen de vos pleitte

Een wolf was op zekere dag bestolen en daar er in de buurt van zijn hol een vos woonde, klaagde de wolf deze aan. Rechter zou de aap zijn.

Er kwamen geen advocaten aan te pas, want wolf en vos zouden hun zaak wel zelf verdedigen.

Zo werd er urenlang over en weer egpraat. Toen de wolf klaar was met zijn pleidooi, was er geen haartje goeds meer aan de hele vos te vinden, maar toen vosje zijn hart had gelucht, bleef er ook van de wolf geen spaander goeds meer over.

De aap zat gewoon te zweten van angst. Hij wist, dat zowel de wolf als de vos twee grote schurken waren, en hij pijnigde zijn apenhersens om toch maar een geschikte uitweg te vinden. Eindelijk meende hij iets gevonden te hebben, dat hem kon helpen.

„Luister", zei hij.

„Het heeft helemaal geen zin, dat jullie mij trachten te overtuigen, dat jullie allebei zulke bovenste beste broertjes zijn. Ik ken jullie langer dan vandaag. En tot straf zullen jullie allebei een boete betalen. Jij, wolf, omdat je jezelf de vrijheid hebt vergund mij een massa leugens op mijn apenmouw te spelden, en jij, vos, omdat je steelt wat en wanneer je zulks kunt. Ik heb gezegd."

De aap had op zijn manier gelijk, want aldus recht doende kon hij zich moeilijk vergissen: wie twee schurken straft, kan moeilijk de bal misslaan en wie zelf niet recht in zijn schoenen staat, kan beter uit de buurt van de rechter blijven.

TOT GROTE VREUGDE VAN LEVASSEUR WAREN DE ZOON EN DE DOCHTER VAN GOUVERNEUR ORGEON AAN BOORD. HIJ WIST DAT ZIJ EEN ZEER HOOG LOSGELD VOOR HEM BETEKENDEN. OM EEN OP HANDEN ZIJNDE STORM TE ONTWIJKEN, GAF HIJ BEVEL HET ANKER TE LATEN VALLEN IN EEN VAN DE VELE INHAMMEN VAN DE VIRGIN-EILANDEN, DIE IN DE BUURT LAGEN

MONSIEUR D'ORGEON, IK HEB UW LOSGELD OP TWINTIGDUIZEND GOUDSTUKKEN BEPAALD. OP UW EREWOORD KRIJGT U VAN MIJ TOESTEMMING NAAR TORTUGA TE GAAN, OM HET GELD BIJ UW VADER TE GAAN HALEN. IN DIE TUSSENTIJD BLIJFT UW ZUSTER ALS GIJZELAARSTER BIJ MIJ! WAT ZEGT U VAN DIT PRACHTIGE VOORSTELLETJE?

IK WEIGER, ABSOLUUT EN ZONDER ENIG VOORBEHOUD! VERSTAAT U MIJ GOED? JIJ HEBT GEEN EERGEVOEL, JIJ KENT GEEN SCHAAMTE EN JIJ BENT EEN DOORTRAPTE VUIGE ZEESCHUIMER!

OP DAT OGENBLIK KLONK ACHTER LEVASSEUR EEN SCHERPE, HARDE STEM DIE ZEI:

WAT BEDOELT U TOCH MET TWINTIGDUIZEND GOUDSTUKKEN, KAPITEIN LEVASSEUR? U HEBT, NET ALS IK, DEKKING GEZOCHT VOOR DE OPKOMENDE STORM. MAAR WAT BETEKENT DAT HOLLANDSE SCHIP, DAT VLAK NAAST HET UWE LIGT?

DAT HEB IK VEROVERD, ALS JE HET PRECIES WETEN WILT! DAT IS MIJN PRIJSBUIT! EN DEZE MENSEN ZIJN MIJN GEVANGENEN!

DE SPEELSE WIND

Vandaag heeft de wind vrij spel. Van alles blaast hij omhoog, papieren, dorre bladeren en soms een hoed of pet. Dan jaagt hij weer, gierend van pret, de hoek om en probeert de fietsers tegen te houden, die, gebogen over hun stuur, met moeite vooruit komen. Hij rukt het wolkengordijn open, zodat de zon door een spleet komt kijken, en dan, floep, slaat hij plotseling de gordijnen weer toe en schaterlacht, als hij de regenstralen voor zich uit kan zwiepen. Brrr, wat is het dan incens koud. De mensen lopen hard naar huis en doen de deuren stevig dicht. De wind moet buiten blijven, maar als een echte kwajongen fluit hij toch nog even door de brievenbus. En dan is hij weer weg, op nieuwe avonturen uit.

Op het grachtje loopt geen mens. De huizen staan er naast elkaar, een beetje voorover gezakt van ouderdom. Ze kennen het spel van de wind. Ze staan er immers al zo lang en hebben al zoveel gezien.

Daar komt een meisje de gracht op. Ze heeft een poos met haar vriendinnetjes gespeeld en nu draaft ze naar huis. Nog twee straten moet ze oversteken; ze woont even voorbij de hoge trapjesbrug.

Bij de ene zijstraat pakt de wind haar onverwacht en probeert haar omver te blazen. Neen, dat lukt hem niet. Francientje heeft al vaker met de wind gespeeld, ze lacht hem uit. „Hoe-i," loeit de wind en jaagt weer verder.

Nu de tweede straat. Kijk, wat is dat? Aan de overkant komt een kinderwagentje aangereden met een kind er in. De wind heeft het aan het rollen gebracht, zo maar, voor de aardigheid. Vlugger en vlugger gaat het vooruit. O, wee, het rijdt naar de waterkant en daar is geen leuning of stoep. Francientje schrikt. Ze vliegt de trapjes op van de brug, holt naar de overkant en is meteen al met één sprong beneden. Hè, bijna was ze gevallen. Het wagentje heeft nu flinke vaart en komt regelrecht op het water af. Francientje rent er heen en weet het met een zwaai nog juist op tijd te grijpen. Maar die zwaai was net even te groot — ze valt voorover en door de schok kantelt het wagentje. Gelukkig naar de goede kant. Het kind valt er uit en komt in een grote modderplas terecht.

„Sufferd," scheldt een stem. Francientje kijkt op. Een kleiner meisje staat naast haar en raapt boos het huilende kindje uit de modder. „Sufferd," zegt ze nog eens. „Jij hebt mijn broertje laten vallen."

Francientje krabbelt overeind, ze is ook boos. „Als dat jouw broertje is, mag je wel wat beter op hem passen," snauwt ze terug. „Hij was bijna in de gracht gewaaid."

Al kibbelend zetten ze samen het kleine jongetje in de wagen. O, o, wat is hij nat en vuil. Francientje heeft zich bezeerd, haar knie bloedt en haar mantel is bemodderd. Ze wil er niets van zeggen, ze wil ook geen ruzie meer maken. Dat andere meisje is immers veel kleiner dan zij!

„Ga maar gauw naar je moeder," zegt Francientje, maar dan ziet ze verbaasd, dat het kleine, bijdehante meisje ook al tranen in de ogen krijgt. „Moeder is er niet," zegt ze. „Moeder is in 't ziekenhuis."

„Wie zorgt er dan voor je?"

„Mijn grote zus. Maar die is vanmiddag naar 't bezoekuur gegaan. En toen moest ik op Hansje passen."

Ze heeft haar knikkerzak nog in de hand. Een poosje heeft ze met haar broertje rondgereden en boodschappen gedaan, maar toen moest ze toch eventjes een spelletje knikkeren. En in die tijd heeft de wind zijn kans waargenomen om óók een spelletje te doen.

Hansje heeft intussen een flinke keel opgezet en laat zich zo gauw niet troosten. Elly, zijn zusje, veegt hem neus en ogen af, maar telkens komen nieuwe tranen.

„Kom maar mee," zegt Francientje dan. „Ik woon hier vlak bij. Je kunt bij ons wel op je zusje wachten."

Met hun drieën gaan ze op pad. De wind laat hen nu even met rust. Hij blaast schaterend een dameshoed in het water. Een schipper, die met zijn schuit de gracht komt ingevaren, steekt een lange stok in 't water en reikt de hoed druipend en wel naar boven. Francientje lacht er om en Elly lacht mee. Nu zijn ze al bij Francientje's huis.

Daar wordt het een flinke waspartij. Alle vuile handen en knieën en gezichten krijgen een beurt. De doornatte Hansje wordt uitgekleed en krijgt een pakje aan, dat Francientje gedragen heeft, toen ze nog zo'n kleine hummel was als Hansje nu. Het past hem precies en hij is nu zoet. Even later zitten ze in de lekker warme huiskamer. Ze krijgen thee met een koekje er bij. Elly vertelt, dat haar moeder nog een week in het ziekenhuis moet blijven, dat haar zusje het huishouden doet en dat zij zelf óók al helpt. Ja, Francientje's moeder begrijpt het wel. Elly wil wel helpen, maar Elly is er eigenlijk nog te klein voor. Na de thee brengt moeder zelf de twee kleintjes naar huis. Francientje gaat niet mee. Haar knie is verbonden en ze moet nu maar een poosje rustig blijven zitten. Maar als moeder thuiskomt en vertelt, wat ze met Elly's zusje afgesproken heeft, komt Francien toch overeind en huppelt op één been de kamer door van pret.

„Elly en haar broertje komen elke dag een uurtje bij ons," zegt moeder. „Dan kan het grote zusje rustig naar haar moeder gaan. Jij moet die kleintjes dan maar bezighouden, Frans."

Of Francientje wil! Zo'n leuk broertje als Hans en zo'n zusje als Elly, wat heeft ze daar al dikwijls naar verlangd. „Hoe-i," zegt de wind en veegt de straatstenen droog. De zon is doorgekomen en zegt nog even de oude huizen goedenacht voor ze slapen gaat. En de wind speelt verder op de gracht en draait wat afgevallen bladeren in een kringetje rond. Hij heeft er helemaal geen erg in, dat hij met al zijn kattekwaad vandaag toch wel iets goeds heeft uitgericht.

E. S.

De rovers en de ezel

Twee mannen hadden een ezel gestolen.

„Laten we hem dadelijk ergens verkopen," zei de ene rover, „dan hoeven we er niet meer voor te zorgen en niet voortdurend in angst te zitten, dat men hem zal vinden."

„Nee," zei de andere, „dat doen we niet. We houden hem vast en verbergen hem. Hij zal ons later nog wel eens van pas komen."

Zo kregen ze tenslotte hooglopende ruzie en van schelden kwam het tot vechten.

Terwijl de twee rovers elkaar hardhandig probeerden te overtuigen wie het recht aan zijn kant had, verscheen er een derde rover ten tonele. Die keek het toneel van de strijd eens goed aan, zag, dat de twee vechtersbazen op niets anders uit waren dan om elkaar een paar blauwe ogen te slaan en.... wip, daar zat de rover op de rug van de gestolen ezel en ging er als de weerlicht meevandoor.

Hoe vaak herhaalt zich datzelfde spelletje niet in het gewone leven? Twee jongens of meisjes, die ruzie zoeken met elkaar, omdat ze allebei hetzelfde willen hebben en te trots zijn om elkaar iets toe te geven of te gunnen; en dan komt daar een derde voorbijzeilen, die rustig en zonder veel lawaai te maken het begeerde voor de neus der twee kemphanen wegpikt. Uit is de ruzie, of liever: weg is de buit, maar het ontevreden gevoel woekert dan vaak verder. Is het niet veel beter met elkaar te overleggen en zal hij of zij, die geeft, die dus afstand doet, in dat gebaar niet soms meer vreugde vinden dan de andere, die ontvangt en wie voldaan wordt?

Het is de moeite waard daar eens over na te denken.

Arubaans commentaar

ACHTERBAKS

Oranjestad. — Wie geroepen is tot het nemen van beslissingen, heeft het vaak niet gemakkelijk. Het kan zijn taak echter verlichten door openhartigheid. Juist in een kleine gemeenschap is het zaak het (altijd) gerucht door 'n openhartige, eerlijke, ronde verklaring uit de wereld te helpen.

Gisteren kwamen wij te staan voor twee ergerlijke gevallen van achterbaksheid van de zijde van personen, die uit hoofde van hun funkties juist dienden mede te werken aan een verhelderende voorlichting.

Het eerste geval ging rondom de door A.V.P. en PPA. aangevraagde vergunningen tot het besluiten van de verkiezingskampagne met een grote optocht op 31 augustus. Daar de politie onderbezet is, werd door deze instantie besloten om te loten welke partij deze zo fel begeerde laatste zondag voor de verkiezingen kreeg toegewezen. Die loting zou, zoals al dagen van te voren werd afgesproken, gistermorgen plaats vinden. Op het laatste moment echter werd de loting van hogerhand afgelast en werd besloten, dat de PPA, omdat zij de vergunning het eerst aanvroeg, deze zondag krijgt toegewezen.

Via de voorlichtingsdienst vernamen wij van de tijdelijk gezaghebber, die als hoofd van politie dit besluit nam, dat er „officieel nog geen enkele beslissing was genomen".

Dit nu is onwaar. De beslissing tot het afgelasten van de loterij was door dezelfde autoriteit wel degelijk en al vele uren voor wij om inlichtingen vroegen, genomen.

Wie een eerlijke beslissing neemt, kan ook een eerlijk antwoord geven. Wij nemen zo graag goede trouw aan en verwachten niet anders of er zijn redelijke en bindende argumenten voor deze beslissing. Waarom dan echter geprobeerd om de pers (dus het publiek) om de tuin te leiden en met 'n kluitje in 't riet te sturen?

Het tweede geval van onoprechtheid betreft een andere zaak, die vooral onhoffelijk en onsportief is. Op Aruba vertoeven — en dat weet iedereen, behalve de waarnemend voorzitter van de Arubaanse Voetbalbond — spelers van het Surinaamse basketbalteam C.L.D. Deze sportieve jongelui hebben de dinsdag-, donderdag- en zaterdagavonden vrij. Dat is onder meer gedaan om niet nog eens wat publiek weg te trekken van de toch al zo bloedarme voetbalkompetitiewedstrijden.

Men zou verwachten, dat de C.L.D.-ers bij alle sportwedstrijden eregasten zouden zijn en in het bijzonder wel bij de voetbalwedstrijden, omdat hun aanwezigheid en populariteit mogelijk extra voetbalkijkers zouden trekken. Niets is minder waar. Toen de A.V.B. gepolst werd over het verstrekken van vrijkaarten, liet de heer Van Breet, die door omstandigheden de heer Porfirio Croes als voorzitter vervangt, weten, dat er géén vrijkaarten kunnen worden verstrekt....

Toen ons dit verteld werd, konden wij dit nauwelijks geloven, omdat onhoffelijkheid zo geheel on-Arubaans is..... Bovendien herinnerden wij ons de verhalen van de Arubaanse voetballers over de geweldige gastvrijheid, die zij enkele jaren geleden in Suriname ondervonden, waar alle deuren van sportstadions, van bioskopen, klubs, verenigingen en partikulieren voor hen wijd openzwaaiden. Wij hebben de heer Van Breet daarom opgebeld. Zijn (ontwijkend) kommentaar: „Officieel weet de AVB niets van de aanwezigheid van CLD. Ons is het officieel niet bekend.... daarom geven wij geen vrijkaarten....."

Heel Aruba weet over de buitengewone prestaties van C.L.D., slechts de A.V.B.-voorzitter (die n.b. wel een vrijkaart verstrekte aan de leider van het C.L.D.-team, omdat deze voorzitter is van de Guyanese Voetbalbond in Suriname) weet „officieel" niets van de aanwezigheid van C.L.D.

Zeer onhoffelijk bureaucratische „red tape", die men in een sportorganisatie toch wel in het minst mocht verwachten. Dit is echter de geest van het A.V.B.-bestuur. Wij wisten dit eigenlijk reeds lang en ging het niet om bezoekers van buiten af, dan zouden wij gezwegen hebben. Ditzelfde bestuur presteerde het om bij belangrijke wedstrijden — en dat nog wel terwijl de voetballerij op Aruba zo schreeuwend verlegen zit om publiciteit — verslaggevers van verschillende grote kranten de toegang te weigeren tot het stadion, omdat zij hun kaart vergeten hadden. Het kommentaar was toen: „Wij kennen u wel, wij weten, dat u voor de krant komt, wij weten voor welke krant u komt, maar u mag er lekker niet in, als u geen kaart hebt".....

Het wordt tijd, dat de leden van de A.V.B. een frisse wind laten blazen door dit A.V.B.-bestuur, dat bij meer gelegenheden toonde niet te begrijpen, dat in de sport bekrompenheid van geest niet past.

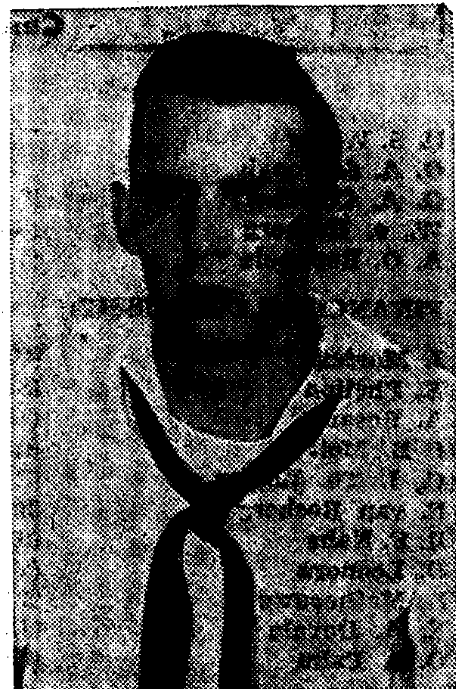
Inschrijving voor bouw van landskantoor

Oranjestad. — Gistermorgen werd ten kantore van D.O.W. ingeschreven voor de bouw van het centrale landskantoor op Aruba, waar de landsdiensten, waaronder ook het postkantoor, een plaats zullen krijgen. Het gebouw komt op het open terrein tegenover de krk van Oranjestad. Het wordt een groots opgezet kantoor, waarin men zelfs enkele ministerskamers vindt, waar t.z.t. de ministers audiëntie kunnen verlenen. (De kamertjes, die daarvoor destijds werden ingericht, zijn de laatste vier jaren nimmer gebruikt. Mogelijk waren die wat al te eenvoudig.....)

Voor de inschrijving bestond grote belangstelling. Er werd als volgt ingeschreven:

Van der Kwast Construction Co. (Curaçao)	ƒ 1.503.350,—
Bouwmaatschappij Aruba	„ 1.537.000,—
Petrona & Croes	„ 1.595.000,—
Bohama	„ 1.686.000,—
N.V. Combinatie Pletterij Nederhorst	„ 1.692.000,—
Havenwerken	„ 1.701.000,—

Voor de aanleg van de elektrische installaties schreef men als volgt in: Firma Loonstra voor het hoofdgebouw ƒ 48.980,—, voor de garages ƒ 1590,—; firma Van Swaay voor het hoofdgebouw ƒ 36.750,— en voor de garages ƒ 1140,—; firma Elinco voor het hoofdgebouw ƒ 57.945,— en voor de garages ƒ 1440,—.

Bert L. Baker, matroos derde klasse bij de United States Navy, is uitverkoren voor een opleiding als adelborst. Hij dient momenteel bij het „Helicopter Utility Squadron" op de marineluchtbasis te Lakehurst. Bert is de zoon van de heer en mevr. Walter L. Baker, van de Lago Oil & Transport Co., op Aruba. Hij zal eerst een vooropleiding volgen aan de school voor Officierkandidaten te New, Rhodes Island.

RCA en ESTRELLA delen de punten

Oranjestad. — Voor een klein publiek speelden R.C.A. en Estrella gisteravond een zeer matige voetbalwedstrijd, welke meetelde voor de hoofdklasse kompetitie. In de eerste helft bleef het 0—0. Na de rust bracht Estrella een beetje meer energie op, maar tot doelpunten kwam het niet. Integendeel, R.C.A. slaagde er zowaar in, dank zij Jacobs, de score te openen. Na ongeveer een half uur spelen maakte Candido Werner uit een penalty voor Estrellas de gelijkmaker (1—1).

Beide teams hebben thans op de kompetitieranglijst 7 punten. Het enige team, dat nog een kleine kans heeft om Aruba Juniors van het kampioenschap af te houden, is San Nicolas Jrs. Indien dit team de resterende wedstrijden wint, heeft het evenveel punten als Aruba Juniors. Aruba Jrs heeft echter verreweg de beste kans.

SANTA PAULA komt vrijdag

Oranjestad. — De „Santa Paula" van de Grace Line wordt vrijdagmorgen vroeg op Aruba verwacht. Het schip heeft 182 passagiers aan boord.

Surinaamse excursiegangers bezoeken grote werken

Oranjestad. — De ekskursiegangers, die uit Suriname op Aruba vertoeven, zullen morgen een bezoek brengen aan de in uitvoering zijnde grote werken. Zij verzamelen zich morgenochtend om negen uur. De heer D. Baarh heeft de leiding van deze ekskursie.

Verhitte polemiek tussen twee Surinaamse dagbladen

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — De dagbladen Nieuw Suriname en Het Nieuws zijn dezer dagen in een verhitte polemiek gewikkeld geraakt, waarbij een stel andere bladen die de richting van het Eenheidsfront zijn toegedaan in de handen zaten te wrijven van plezier.

Nieuw Suriname had een serie artikelen geschreven over toestanden en misstanden bij de Politie waarin ook te kennen werd gegeven dat enkele hogere ambtenaren het land in andere functies beter zouden kunnen dienen.

Het Nieuws reageerde op deze artikelen met een stuk waarin het de vrees uitsprak dat enkele politici zich schuldig maakten aan dirigisme, een fout die de val van de Eenheidsfront regering had helpen bewerkstelligen.

Voor een goed begrip dient de lezer te weten dat Nw Suriname als hoofdredacteur heeft de bekende politicus Jopie Pengel, die de huidige regering geformeerd heeft; en dat Het Nieuws als hoofdredacteur heeft Leo Morpurgo, zoon van de huidige minister van Onderwijs.

In de polemiek die zich tussen beide bladen ontspon, beschuldigde Nw Suriname tenslotte Het Nieuws een zwaai te hebben genomen en „onder een kaart" te spelen met De West.

In Eenheidsfront kringen heeft men begrijpelijkerwijs het meeste proberen te maken van deze pennestrijd en heeft men er de uitleg aan willen geven dat er nu reeds een splitsing was gekomen in de coalitie der samenwerkende partijen. De redacteur van Het Nieuws wordt voor het gemak vereenzelvigt met zijn vader. Voor de Eenheidsfront bladen, zoals De West en de Ware Tijd, en enkele weekbladen zoals Onze Tijd was deze geschiedenis een vette kluif.

Surinaamse minister LOBATO in Caraibische Commissie

Paramaribo. — De raad van minister van Suriname heeft besloten ir Max Lobato, oud-minister van het departement landbouw, veeteelt en visserij — indien hij daarmede instemt — voor te dragen voor de benoeming van waarnemend secretaris-generaal van de Caraibische Commissie.

De huidige functionaris, ir Heesterman, zal zijn betrekking op 31 december as. neerleggen.

Op het ogenblik maakt de heer Lobato een rondreis door Zuid-Amerika.

R.K. Geestelijke klaagt Poolse comm. journalist aan

Warschau. — De pastoor van een parochie in de Poolse provincie Breslau, Jankowski, heeft bij een rechtbank een aanklacht ingediend wegens laster tegen de communistische journalist Gontarz van het Warschause blad „Setander Mlody". Pastoor Jankowski heeft bezwaar tegen een artikel van Gontarz onder de kop „De Erfgenamen van de Inquisitie".

Dit is de eerste maal sedert de oorlog, dat een Pools rooms-katholieke geestelijke een communistische journalist wegens laster aanklaagt. De plaatselijke rechtbank heeft zich onbevoegd verklaard.

Willem DE BOER werd op 4 februari 1914 in het plaatsje Lollum in Friesland geboren. Na de lagere school doorliep hij het gymnasium, waarvan hij zowel het diploma A als het diploma B wist te behalen.

Aan de Vrije Universiteit van Amsterdam studeerde hij wis- en natuurkunde en filosofie en deed in deze vakken zijn doctoraal-examen.

Van zijn militaire diensttijd is wel het interessantste, dat hij als reserve-kapitein van 1946 tot 1949 in Suriname gedetacheerd is geweest, waardoor hij reeds kennis maakte met het leven in de tropen. In die tijd was hij tevens docent aan de Geneeskundige School te Paramaribo.

Zijn docentenloopbaan bracht hem achtereenvolgens aan de Christelijke HBS te Dordrecht, aan de Rijks-HBS te Drachten, aan de Christelijke HBS te Amsterdam en het Gereformeerd Gymnasium te Leeuwaarden.

De heer De Boer is thans leraar voor wiskunde aan het Peter Stuyvesant College alhier. Door zijn stuwkracht wist hij de oprichting van christelijke scholen op Curaçao te bevorderen. Nog steeds is hij een van de actiefste bestuursleden van de Marnixschool.

Hij is gehuwd en heeft vijf kinderen.

Amerikaanse militaire uitrusting naar INDONESIE

Washington. — In Washington en Djakarta is officieel bekendgemaakt, dat de V.S. militaire uitrusting naar Indonesië zenden.

Een woordvoerder zei dat het gaat om de levering van lichte wapens, vrachtauto's en jeeps. Men gelooft dat de waarde ca. vijf miljoen dollar betreft.

Griekse regering kan geen medewerking verlenen aan Britse Cyprus-plan

Athene. — De Griekse minister-president, Karamanlis, heeft de Britse eerste minister, MacMillan, meegedeeld, dat de Griekse regering geen medewerking kan verlenen aan het jongste Britse plan voor Cyprus.

De Griekse regering is niet van plan een vertegenwoordiger te benoemen voor samenwerking met de gouverneur van Cyprus, aldus de nota. Volgens Karamanlis heeft het volk van Cyprus de Griekse regering gesteund in haar verzoeningspogingen.

HET AANTAL STUDENTEN TE DELFT

Delft. — Het aantal studenten, dat gedurende het studiejaar 1957—1958 aan de Technische Hogeschool te Delft was ingeschreven, was hoger dan in het studiejaar 1956—1957, het bedroeg in de nu afgelopen kursus 5809 (5461). De sterkste stijging was waar te nemen in de studierichtingen civielingenieur (803 tegen 709) en natuurkundig ingenieur (521 tegenover 456).

Het aantal studenten, dat voor de eerste maal was ingeschreven, was eveneens hoger, doch in mindere mate, nl. 1172 (1111). Hier deed de invloed van de Technische Hogeschool te Eindhoven zich gelden, want in de vakken, welke ook daar worden gedoceerd, was het aantal inschrijvingen aanzienlijk kleiner, nl. voor werktuigkundig ingenieur 268 (202), elektronisch ingenieur 196 (148) en scheepkundig ingenieur 161 (126).

Het aantal ingeschreven vrouwelijke studenten bedroeg 104 (89).

Achtste Amerikaanse atoomduikboot te water gelaten

Groton. — Onder grote belangstelling is gisteren Amerika's achtste atoomduikboot, de „Triton", in Groton (Connecticut) te water gelaten.

Het schip meet 5900 ton en is cirka 134 meter lang. De „Triton" die ruim 100 miljoen dollar heeft gekost, is de eerste duikboot met twee atoommachines, die genoeg elektriciteit kunnen opwekken om een stad van meer dan 10.000 inwoners te verlichten. Het is uitgerust met een ultra-moderne radarinstallatie. Admiraal Jerauld Wright, opperbevelhebber van de NAVO-strijdkrachten van de Atlantische Oceaan, noemde het schip „een door atoomkracht voortgedreven onzichtbaar elektronisch brein" voor het opspeuren van de vijand.

—:—

New Delhi. — Op de rivier de Hilly bij Bariarpoer in India is een boot met pelgrims omgeslagen. Dertig pelgrims, voornamelijk vrouwen en kinderen, zijn verdronken.

—:—

Parijs. — Een grote brand heeft de bovenste twee verdiepingen van het luxe „Hotel Royal" te Aux Les Bains (Frankrijk) verwoest.

Nederlandse dag op de Expo

Brussel. — De Expo staat vandaag in het teken van Nederland. Met een groet van bloemen aan de verscheidene afdelingen en paviljoens werd de Nederlandse dag aangekondigd. Mgr. Baeten, bisschop van Breda celebreerde een pontificale hoogmis in het paviljoen van het vaticaan in het paviljoen der protestantse kerken werden protestantse diensten gehouden.

Bij een eenvoudig tijdelijk opgericht gedenkteken uit zandzakken werd de herinnering wakker geroepen aan de Nederlandse rampdagen van 1953.

Vele tientallen genodigden verschenen later op een receptie, waarbij o.m. de ministers Luns en Staf, en de gevolmachtigd minister Pos.

DE KWESTIE LITTLE ROCK

Bestuur van Middelbare School zal zich verzetten tegen integratie-bevel

Little Rock. — Gouverneur Orval Faubus van Arkansas heeft tegenover verslaggevers verklaard dat het bestuur van de middelbare school in Little Rock het recht heeft zich met gebruikmaking van elk wettig middel te verzetten tegen het bevel tot integratie.

Hij leverde hiermee commentaar op de uitspraak van het Hof van beroep in St. Louis, waarin het vonnis van een districtsrechter wordt vernietigd. De districtsrechter had bepaald dat de integratie voor de duur var 2½ jaar moest worden opgeschort.

In wat hij een „beroep tot matiging" noemde stelde Faubus bepaalde gedragslijnen voor die het bestuur van de school volgens hem kan volgen. In de eerste plaats zouden de ouders de gekleurde leerlingen en de functionarissen van het Amerikaanse genootschap voor de vooruitgang van kleurlingen bijeen kunnen komen om de toestand te bespreken. Voorts zouden de ouders van de gekleurde leerlingen het besluit kunnen nemen een „periode van ontspanning" te scheppen door hun kinderen naar een school voor kleurlingen te sturen. Faubus zei dat dit veel zou bijdragen tot vermindering van de spanning. Als dit niet mocht doorgaan, zou het schoolbestuur kunnen aftreden om het mogelijk te maken dan er een nieuw bestuur wordt gekozen dat de moed heeft te handelen volgens zijn verlangen, aldus Faubus.

Hij weigerde te antwoorden op de vraag of hij de nationale garde weer zou oproepen als hij het nodig zou vinden.

De jeugd - baseball wereldkampioenschappen

CURACAO ging met 1 — 9 tegen SANTO DOMINGO ten onder

Ciudad Trujillo. — De wedstrijden om het jeugd-baseball-wereldkampioenschap werden gisteren in Santo Domingo voortgezet. Santo Domingo won van Curaçao met de score van 9—1, terwijl Cuba het negental van Panamá met 2—1 versloeg.

De box-score van de wedstrijd tussen Curaçao en het team van de Dominikaanse Republiek was als volgt:

		runs	hits	err.
Dom. Rep.	130 041 000	9	8	0
Curaçao	001 000 000	1	4	4

Voor Curaçao wier Adolf Hodge de gehele wedstrijd op, terwijl Ruben Lugo als catcher fungeerde. Reginald Wilsoe van Curaçao werd uit het veld verwijderd, omdat hij de slagstok wegwierp.

Door het organisatie-comité werd bepaald, dat van heden af tijdens de eerste wedstrijd geen inning meer zal begonnen worden na negen uur 's avonds. Bij de tweede wedstrijd zal er na twaalf uur 's avonds geen inning meer worden geopend.

Verder werd bepaald, dat de vierde wereldkampioenschappen, die het volgend jaar gehouden zullen worden, door Cuba zal worden georganiseerd. **Indien Cuba evenwel de organisatie niet op zich neemt, zal Aruba als organiserend land worden aangewezen.**

Op de ranglijst staan er thans drie teams op de eerste plaats t.w. Cuba, Mexico en Santo Domingo, die twee wedstrijden speelden en beide wonnen. Op de vierde plaats staat Amerika met één gewonnen en één verloren partij. Aruba, Curaçao en Panamá staan op de laatste plaats met twee verloren wedstrijden uit even zoveel gespeelde wedstrijden.

Hedenavond worden de volgende wedstrijden gespeeld. **Aruba — Amerika en Mexico — Panamá.**

Chocolade

Willemstad. — Gisteren kwam men onze Redaktie trakteren op een heerlijk stukje chocolade. Het betrof hier een attentie van WELFARE TRADING COMPANY, die thans de vertegenwoordiger is van de zwitserse firma Lindt-Sprungli, de fabrikanten van de bekende „Lindt Chocolade".

Onze redaktie heeft er heerlijk van gesnoept en we voelden ons midden in ons werk even in een echte feeststemming niet alleen vanwege de uitstekende kwaliteit van deze zwitserse chocolade maar ook vanwege de zeer aantrekkelijke verpakking, die iemand het gevoel geeft, dat hij jarig is en een fleurig cadeautje in ontvangst neemt.

Wij danken de Welfare Trading Company voor de aardige geste en kunnen onze lezers aanbevelen de chocolade, die thans in diverse winkels te verkrijgen is, ook eens te gaan proberen.

Midden Oosten....

(Vervolg van pag. 1.)

dag en nacht terdege bewust van die tweezijdige belangstelling. Zijn inderdaad en waarschijnlijk met opzet niet duidelijk definieerbare verhouding tot Moskou vindt ongetwijfeld zijn oorzaak in het pan-arabische ideaal, dat Nasser — thans niet tot algemene vreugde van de arabische wereld — bezig is te realiseren. Het kan voor een objektieve waarnemer geen moeilijkheid opleveren vast te stellen, dat Nasser op een wel zeer handige wijze gebruik weet te maken van de Sovjet-belangstelling en dat hij op dit ogenblik daarmede een groot deel van de arabische wereld in zijn nationale gevoelens weet aan te spreken.

Rest nog de vraag, of de ideologie de politieke ontwikkeling volgt. En dan mag men zich wel terdege afvragen of de communistische ideologie niet te star gezien wordt, wanneer men zich neerlegt bij de overtuiging, dat communisme en nationalisme in wezen niet kunnen samengaan.

EUROPESE ATHLETIEK-KAMPIOENSCHAPPEN BEGONNEN

Stockholm. — Gisteren zijn in Stockholm de Europese Atletiek kampioenschappen begonnen. Op de eerste dag stonden drie finales op het programma de 20 Km. snelwandelen, het speerwerpen dames en de 10.000 meter heren.

Het speerwerpen dames won de Tsjechische Dana Zatopkova, die met 56.02 m. een nieuw europees record vestigde. Tweede was de Russin Zalagaitite met 51.30 m. en derde de Duitse Jutta Krueger-Neumann met 50.50 m.

De Poolse atleet Zdzyslaw Krzyskowiak werd europees kampioen op de 10.000 meter met 28 min. 56 sec. een tijd ver boven het wereldrecord van de Rus Wladimir Kuts.

De zilveren en bronzen medaille daren voor de beide Russen Zhukov (28.58.6) en Pudov (29.02.2) de Nederlandse representant in dit gezelschap, de Zeeuw Hein Cuje, werd zeventiende in 30 min. 9 sec.

Henk Haus plaatste zich voor de halve finale van de 800 m. Henk Heida werd uitgeschakeld.

De uitslag van het nummer 20 km snelwandelen luidde: 1. Stan Vickers (Engeland) 1 uur 33 min. 9 sec. Spirin (Rusland) 1 uur 35 min. 4.2 sec. 3. Back (Zweden) 1.35.22,2.

De Nederlander Albert Hofstede slaagde er niet in zich te plaatsen voor de finale van het nummer verspringen.

Internationale bijbelwedstrijd te Jeruzalem

Jeruzalem. — Wat de Israeliers het meest verbaasd heeft tijdens de internationale Bijbelwedstrijd, die in de afgelopen twee dagen te Jeruzalem is gehouden, is de volkomen kennis van de Bijbel bij tal van niet-Joden. Van de drie overwinnaars, de Israeliër Amos Acham, de Française Simone Dumont en de Braziliaanse Irene Santos, zijn er twee protestant. Alle drie zijn ongehuwd en de Bijbel is hun zakboek.

Naar verluidt, is de Israelische regering van plan het volgend jaar weer een wedstrijd te organiseren met een ruimere deelneming van vreemde landen.

Amerikaanse oud-minister: Russische spoetniks hebben geen militaire betekenis

Retoskey. (Michigan) — De Amerikaanse oud-minister van landsverdediging Charles Wilson, die aan heftige kritiek heeft blootgestaan omdat hij het belang van raketten in de huidige bewapening zou hebben onderschat, heeft gisteren opnieuw verklaard, dat de Russische Spoetniks generlei militaire betekenis hebben.

„Onze ijdelheid is gekrenkt — zei hij — maar de werkelijke strijd is niets anders dan twee groepen van Duitse geleerden tegenover elkaar in het veld brengen, zij die voor de Russen werken, en zij, die met ons werken".

„Onverschillig welk land het eerst de ruimte binnenstapt", aldus Wilson, „het kan de aarde toch niet besturen. Niemand weet, hoe hij de aarde moet besturen; Moskou niet en Washington evenmin".

Wilson zeide verder nog, dat hij geen enkele belangstelling heeft voor de achterkant van de maan. „Het kan zijn, dat ik te oud en minder nieuwsgierig dan vroeger ben, maar ik geloof, dat de andere kant van de maan niet veel zal verschillen van die, welke wij kennen".

C.P.I.M. - VAKANTIEPLAN

Willemstad. — Bij de Tour d'Olie behaalde Julianadorp 2.16 punten en Emmastad 1.56 punten.

Bij het zwemmen behaalde Julianadorp 1.45 punten en Emmastad 2.9 punten, zodat Emmastad nu leidt met 19.22 punten, terwijl Julianadorp 18.66 punten heeft.

Politieke verleiders......

(Vervolg van pag. 3.)

veelomvattende vraag, waar duizend en één kanten aanzitten. Zoals het boek geschreven is, zou men de indruk krijgen, dat hier iets héél nieuws aan de orde is; en in zijn vorm is dat ook wel zo. Men dient het vraagstuk niet alleen in verband te brengen met de huidige economische en sociale struktuur (en alles wat deze impliceert), maar ook met de psychologische geaardheid van de mens, die nog altijd vaak minder rationeel-doorzichtig is dan vele moralisten zouden willen. De moderne beschaving in haar vele verschijningsvormen is een gekompliceerd iets, dat men de meest tegenstrijdige dingen kan verwijten; dat zij te rationeel is zus, en te irrationeel zo. Het kan allemaal in één potje, en of de ene kultuurphilosoof nu linksom roert en de andere rechtsom, het blijft een brij. Eén van de sympathieke zijden van Packard is, dat hij noch de kultuurpessimist, noch de kultuurmoralist gaat uithangen, een verleiding waaraan een Europeaan bij dit onderwerp waarschijnlijk niet had kunnen weerstaan.

Hij stelt de zedelijke vraag, laat het antwoord aan de beroeps-ethici over, maar doet ondertussen iets uiterst praktisch: hij zet de verborgen verleiders in het zonnetje, zodat men weten kan wat zij in het schild voeren. Want wij hebben een sterke verdediging, zegt hij: „het staat ons vrij, ons niet te laten verleiden."

N.a.v. Vance Packard „The Hidden Persuaders", Pocket Books Inc., New York; Nederlandse vertaling van B. Suermondt, „De Verborgen Verleiders", Parijs, Amsterdam, 1958.

EILANDGEBIED CURAÇAO

OPENBARE INSCHRIJVING

Op het bestuurskantoor Scharlooweg 35 worden op 12 september a.s. te elf uur v.m. aanbiedingen ingewacht voor de levering van

MOTORVOERTUIGEN

Nadere inlichtingen worden verstrekt door het Hoofd v/d Telefoondienst Wilhelminaplein 6.

De leveringsvoorwaarden met omschrijving zijn verkrijgbaar ten Bestuurskantore.

Het Hoofd van de Telefoondienst,
J. P. POSTHUMA.

STATENVERKIEZING

De kiezer die niet in het bezit is gekomen van een oproepingskaart, of wiens oproepingskaart in het ongerede is geraakt, kan zich vanaf 25 augustus 1958 van 8.00 a.m. tot 7.00 p.m. ter verkrijging van zijn oproepingskaart dan wel een duplicaat hiervan vervoegen:

op Aruba,

ten KANTORE van het BEVOLKINGSREGISTER JOHN G. EMANSTRAAT

op Curaçao,

ten KANTORE van het BEVOLKINGSREGISTER PIETERMAAI 23.

Curaçao, 19 augustus 1958.
Namens de Gezaghebbers van de eilandgebieden Aruba en Curaçao
Het Hoofd van de afd. B.S., B. & V.
A. L. HOLLANDER

Officiele Mededelingen van de Curacaosche Voetbalbond

NR 1958/11

AAN ALLE AANGESLOTEN VERENIGINGEN:

OPROEP

tot het bijwonen van de JAARLIJKSE ALGEMENE LEDENVERGADERING van de CURACAOSCHE VOETBALBOND op VRIJDAG 22 AUGUSTUS 1958, in het Clubgebouw van de C.V.B. te Amsterdam, nr 1, om 20.00 uur.

AGENDA:

1. Opening;
2. Notulen Jaarlijkse Algemene Ledenvergadering van 6—4—'56.
3. Verslag van het Bondsbestuur.
4. Rekening en verantwoording van het Bondsbestuur over het gevoerde beheer der geldmiddelen.
5. Verslag van de Financiële Commissie.
6. Oprichting C.V.B. (Distrikt Curaçao);
7. Bestuursverkiezing.
8. Verkiezing van een Financiële Commissie en een Commissie van Beroep.
9. Rondvraag.
10. Sluiting.

KANDIDAATSTELLINGEN:

Voor de goede orde vestigen wij uw aandacht op artikel 21 lid 6a t/m f van het Huishoudelijk Reglement (vertegenwoordiging ter Algemene Ledenvergadering).

Kandidaatstellingen voor het Bondsbestuur, de Financiële Commissie en de Commissie van Beroep, dienen 2 weken VOOR de Algemene Jaarlijkse Ledenvergadering te worden ingediend. Zij dienen door tenminste twee (2) verenigingen te geschieden en moeten vergezeld gaan van een schriftelijke verklaring van de kandidaat, dat hij een eventuele benoeming zal aanvaarden.

KANDIDATEN VOOR HET BONDSBESTUUR EN COMMISSIES

VOORZITTER M. S. L. Maduro		herkiesbaar
BESTUURSLEDEN:		aftredend bestuur
W. J. M. A. van Rosberg	(R.C.C.)	herkiesbaar
R. A. Curiel	(J.H.)	herkiesbaar
A. Melfor	(Sithoc)	herkiesbaar
A. Kranwinkel	(Dep. Curaçao)	herkiesbaar
J. van Uytrecht	(J. Curaçao)	herkiesbaar
P. O. Willems	(Union S.C.)	herkiesbaar
NIEUWE KANDIDATEN:		
E. H. M. Agnes	(J.H.)	door Bondsbestuur
H. A. de Windt	(Canisius Boys)	idem
D. E. Calve	(Centro Dom.)	Centro Dom. en S.V. St. Joris
D. S. de Windt	(idem)	idem
C. M. Lodewijks	(idem)	Centro Dom. en Victory Boys
A. Melfor	(Sithoc)	Sithoc en Sito

H. S. Weber	(Sithoc)	idem
G. A. de Jongh	(Sithoc)	idem
G. A. Curiel	(Sithoc)	idem
W. v. Rosberg	(R.C.C.)	R.C.C. en S.U.B.T.
A. O. Raphaela	(Veendam)	Arsenal en Veendam
FINANCIELE COMMISSIE:		
J. Marten	(Centro Dom.)	Victory Boys en Centro Do[m.]
K. Phelipa	(Sithoc)	Sithoc en Sito
A. Rosario	(Sithoc)	idem
I. B. Meit	(R.C.C.)	R.C.C. en S.U.B.T.
C. J. Th. Römer	(R.C.C.)	idem
E. van Rosberg	(S.U.B.T.)	idem
R. F. Nahr	(S.U.B.T.)	idem
O. Leonora	(Veendam)	Arsenal en Veendam
L. Matheeuws	(J.H.)	Jong Holland en Union S.C.
E. A. Dovale	(J.H.)	idem
O. A. Palm	(Union S.C.)	idem
COMMISSIE VAN BEROEP:		
Mr J. Schaafsma	(Sithoc)	Sithoc en Sito
J. Hofman	(Willemstad)	idem
W. van Meeteren	(S.U.B.T.)	idem
A. R. Celestina	(S.U.B.T.)	R.C.C. en S.U.B.T.
G. A. Chundro	(R.C.C.)	idem
P. A. v.d. Veen	(S.U.B.T.)	idem
W. S. van Meeteren	(S.U.B.T.)	idem
W. R. Vinck	(S.U.B.T.)	idem
E. del C. Brands	(J.H.)	Jong Holland en Union S.C.
E. A. Dovale	(J.H.)	idem
J. Clemensia	(J.H.)	idem
A. Winklaar	(J.H.)	idem
STRAFCOMMISSIE:		
Mr L. A. L. Weeber	(Sithoc)	Sithoc en Sito
E. van Rosberg	(S.U.B.T.)	idem
C. Boekhoudt	(Sithoc)	idem
P. Joeri	(Sithoc)	idem
W. Willems	(R.C.C.)	R.C.C. en S.U.B.T.
A. R. Celestina	(S.U.B.T.)	idem
E. van Rosberg	(S.U.B.T.)	idem
R. Martina	(S.U.B.T.)	idem
H. J. Curiel	(S.U.B.T.)	idem
M. A. Hugo	(Arsenal)	Arsenal en Veendam
E. A. Fecunda	(Veendam)	idem
L. Matheeuws	(J.H.)	Union S.C. en Jong Holland
E. del C. Brands	(J.H.)	idem
W. O. de Jongh	(J.H.)	idem
J. Clemensia	(J.H.)	idem
J. M. Mathilda	(Vesta)	Vesta en Car. Boys
E. Baromeo	(Vesta)	idem
J. van Uytrecht	(J. Curaçao)	idem
G. Pelos	(J. Curaçao)	Dep. Cur., J. Cur. en V[esta]
G. Provanus	(J. Curaçao)	idem
SPELREGEL- EN PROTESTCOMMISSIE:		
H. S. Weber	(Sithoc)	Sithoc en Sito
E. Wallé	(Sithoc)	idem
H. Deville	(Sithoc)	idem
F. Hoyer	(R.C.C.)	R.C.C. en S.U.B.T.
G. M. Lodowika	(S.U.B.T.)	idem
A. Rafaela	(Veendam)	idem
E. A. Dovale	(J.H.)	Jong Holland en Union S.C.
E. del C. Brands	(J.H.)	idem
O. A. Palm	(Union S.C.)	idem
W. O. de Jongh	(J.H.)	idem
J. Clemensia	(J.H.)	idem
J. Mathilda	(Vesta)	Car. Boys en Vesta
E. Baromeo	(Vesta)	idem
J. van Uytrecht	(J. Curaçao)	idem
REGLEMENTEN:		
S. Zonenschein	(R.C.C.)	R.C.C. en S.U.B.T.
G. M. Lodowika	(S.U.B.T.)	idem
P. A. v.d. Veen	(S.U.B.T.)	idem
S. Zonenschein	(S.U.B.T.)	idem
A. Rafaela	(S.U.B.T.)	idem
J. A. Felida	(Veendam)	Arsenal en Veendam
E. A. Dovale	(J.H.)	Jong Holland en Union S.C.
O. A. Palm	(J.H.)	idem
A. Winklaar	(J.H.)	idem
TECHNISCHE COMMISSIE:		
Ch. de Jongh	(R.C.C.)	R.C.C. en S.U.B.T.
R. C. Mercera	(S.U.B.T.)	idem
ELFTALCOMMISSIE:		
E. del C. Brands	(J.H.)	Jong Holland en Union S.C.
E. M. de Windt	(J.H.)	idem
A. R. Winklaar	(J.H.)	idem
G. Provanus	(J. Curaçao)	Vesta, J.C. en Dep.
C. Pelos	(J. Curaçao)	idem
JUNIOREN-COMMISSIE:		
E. A. Dovale	(J.H.)	Jong Holland en Union S.C.
E. Haard	(J.H.)	idem
E. M. de Windt	(J.H.)	idem

DE AANGESLOTEN VERENIGINGEN WORDEN HIERBIJ BE[LEEFD] DOCH DRINGEND VERZOCHT DE JAARFORMULIEREN IN TE D[IENEN] UITERLIJK ZATERDAG 13 SEPTEMBER 1958. DE HIERTOE BENO[DIGDE] FORMULIEREN ZULLEN TER ALGEMENE VERGADERING VAN ... AAN BELANGHEBBENDE WORDEN UITGEREIKT.

HET BESTU[UR]